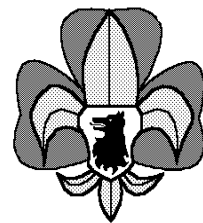

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Vážení
čtenáři !

Naposledy v tomto roce otevíráte nové číslo Třeskana, a tak mi dovoluďte malou rekapitulaci. Snad se spolu shodneme v tom, že náš střediskový časopis udělal za uplynulých dvanáct měsíců velký kvalitativní skok směrem k lepšímu. Pokud porovnáte poslední číslo bývalého Věstníku s posledními čísly Třeskana, je snad rozdíl naprosto zřejmý. Náš časopis je teď mnohem pestřejší, a tedy snad i čtivější, než dříve. Z dřívějšího informačního věstníku se transformoval ve skutečný časopis s různorodým obsahem, pravidelnými rubrikami apod. Prospělo mu "pohlčení" dřívější samostatné přílohy "Žihadlo", a především podstatné rozšíření počtu přispívatelů. Zapojením naší omladiny získal Třeskan správnou jiskru, nové pohledy na staré problémy i nápady zcela nové. A věřte mi, že je pro mě jako pro šéfredaktora radost sledovat, jak nám naši mladí perspektivní redaktori články od článku přímo rostou před očima. Z nesmělých elévů se

nám stávají ostřílení borci a borkyně, bravurně vládoucí perem (případně klávesnicí PC). Teď záměrně nikoho nejmenuji, protože bych nerad někoho opomněl a konec konců naše "hvězdičky" znáte všichni. A toto téma bych zakončil výzvou pro ty, kteří se ještě neodhodlali: "Neváhejte a zapojte se. Přidejte se k nám a dělejte s námi naše noviny - sami pro sebe i pro ostatní!"

Podarilo se vydat celkem 10 čísel a dosáhnout slušné, zhruba měsíční, periodičnosti. Oproti situaci před rokem se zlepšila i dostupnost časopisu. Současný náklad 20 výtisků by měl zaručovat, že se do každé družiny dostane jedno číslo pro rádce a zbytek nákladu je rozdělován mezi vedoucí. Já vím, že byste měli nejraději každý svého Třeskana, ale za současných podmínek opravdu nelze náklad zvýšit. Už tak je při průměrném počtu nějakých osmi stránek na číslo na samé hranici únosnosti, dané možností kopírování (alespoň zatím téměř bezplatně).

Jistě by se kromě chvály našly i problémy. Ono vylepšovat je vždycky co. Některé nové nápady pro příští rok se již rýsují, ale byli bychom rádi, kdyby další vzešly také od Vás. Takže považujte, co Vám v Třeskanu ještě chybí, či co by mohlo být třeba jinak, a hlavně si to nenechávejte pro sebe!

Třeskaní rok 1996 zakončíme volbou nejlepších příspěvků a osobností a jejich slavnostním vyhlášením na Třeskan - párty. Na oboje Vás všechny srdečně zvu.

A na závěr, neb se blíží čas vánoční a novoroční, dovoluďte mi, abych Vám popřál pěkných a klidných svátků vánočních, bohatou nadílku, veselého Silvestra a do nového roku hodně zdraví, štěstí a spokojenosti. A do svých novoročních předsevzetí ("hned od prvního začnu..." atd. atd.) si nezapomeňte dát i nějaké, které se týká naší společné věci. Jak s oblibou říká Vašek Souček: "Mějte se fajn a něco pro to dělejte!"

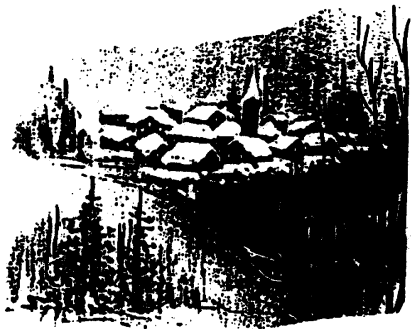
Jessie

PS: Pokud jste to ještě neudělali, tak si přečtěte článek „Krása tradice“ v posledním Skautingu (č. 4, str. 3). Jsou v něm zajímavé informace a pěkné myšlenky.

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEX, PCservis a STŠ MO Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J.K.Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka na Baráku. Zasedání redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Uzávěrka tohoto čísla 13.12.1996.

56

Zimní noc

To není země, to je sen,
jenž bledý měsíc vykouzil
pod zastíněnou oblohou
na vlnách sametových.
To není země, to je div,
nesmírná hudba bílých cest,
jež pro své tiché jiskření
do hlubin strhly světlo hvězd.
To není země, to je zjev,
jenž vyplul z nekonečnosti.
Já, blázen, bod a cizinec,
jdu směšný mrazivou věčností.

*(Prosté sloky, S. K. Neuman)
Báseň pro Vás vybral Xanda.*

Středisková rada 8. prosince 1996

Naposledy v tomto roce, a proto poněkud neformálněji a v příjemných prostorách Muzea, zasedala středisková rada. Na pořadu jednání byly věci vážné i méně vážné:

- **Libila se besídka.** Velká pochvala pro všechny, kteří se aktivně zapojili.
- Pomalu, ale jistě se blíží konec funkčního období stávající střediskové rady i okresní rady Junáka. To znamená, že nás v lednu čekají **volby**, a proto byla projednána předběžná kandidátka na novou SR:
vedoucí střediska: Demi, Darzi, Dáša
vých.zpr.DK: Maurenc, Dáša
vých. zpr. ChK: Jessie, Aladin
revizní komise: Darzi, Aladin, Dáša, Jára, Eva K.

Pokud se v tomto seznamu Vy, nebo Váš oblíbenec náhodou nenacházíte, nezoufejte, v den D se ještě vše dá napravit.

Na funkci předsedy ORJ budeme na doporučení Demiho podporovat kandidaturu br. Vaňouse z Cerekvice. Na postu tajemníka ORJ by Demi nejraději viděl Jessieho. Zdá se, že Třebová ovládne okres a nikomu to nebude vadit. Zajímavá situace v porovnání s nějakým tím rokem zpět, nemyslíte?

➤ SR projednala situaci v družině Ostřížů (dříve Fialová šestka), kde v poslední době chlapečci zůstali několikrát na schůzce bez vedoucích (Mlha marodí a Jirka Nečas?). Od ledna zde bude vypomáhat Jirka Šmeral, který se nám předčasně vrátil z vojny a ochotně nabídl pomoc.

➤ První vážnější řeč byla také o organizaci a zabezpečení letního tábora 1997. Jako nejpravděpodobnější varianta se jeví rozdělené tábory starších (So 28.6. - So 12.7.) a mladších (So 12.7. - So 26.7.), ale zatím berte tuto informaci jako předběžnou. Každopádně bude snaha o maximální využití Kvíčalky přes léto, tzn. budeme pronajímat. V další diskusi se mluvilo personálně obsazení táborů, o táboře R&R (?), o vaření na táboře, skladbě programu, o alkoholu a cigaretách na táboře, slušně mluvě apod.

➤ Zbytek SR se „kuly pikle“ na Třeskan - párty, ale o tom si přečtete na jiném místě.

Účast: Demi, Iva, Maurenc, Dáša, Jessie, Lenka, Eva K., Aladin, Vojta a Darzi.

Jessie

Z došlé pošty...

Skautský e-zine (20. listopad 1996)

V září vyšel první FONS SPECIÁL tohoto ročníku - Příběhy k zamyšlení II. Staří předplatitelé, i když mají na kontě ještě peníze, je však nedostanou, dokud Tiskovému a distribučnímu centru nenahlásí, jak je nadále chtějí dostávat... V prodeji jsou i čísla Skauta-Junáka z let 1968-70.

K dispozici je nová emailová beta-verze handbooku pro skauty. Do konce roku se připravuje vydání nové stezky vlčat (s novým slibem), převyprávění Knihy džunglí od J. Pívce a cestičky světlušek (ve formě podobné současné žluté stezce vlčat).

Díky Tomášovi Šídlovi - Pascalovi máme českou skautskou elektronickou konferenci !!! Jmenuje se, (překvapivě :-), JUNAK-L a je zřízena na rektorátě UK. Pokud máte přístup k Internetu, můžete se do ní přihlásit automaticky na adrese JUNAK-L@CU-NI.CZ, tím že do subjectu napíšete SUBSCRIBE. Tato konference by se měla stát jedním z hlavních prostředků pro komunikaci českých a snad i slovenských skautů na Internetu. Prosím, širte zprávu o ní všude...

Skautská BBSka je už téměř hotova. Zatím má jednu linku - 02 / 24 102 280 a harddisk 80 MB (každý začátek je těžký, ale při dostatečném zájmu...). Zatím tam najdete aktuální znění řádů a stanov, vzory formulářů, množství (netříděných) písňových textů, program pro výuku morseovky atd. atd. Moc toho ale není, takže opět přijímám návrhy a hlavně soubory :-). Vzhledem k prostorové tísní by se mělo jednat především o věci spojené se skautingem, které jinde nenajdete. Jak už jsem psal, české skautské WWW stránky jsou domluveny v Městské knihovně v Praze. O všech těchto převratných novinách se připravuje článek do Skautingu.

Pro Václava Břicháčka z Odboru pro vzdělávání činovníků přepisujeme anketu. Jedná se déledobou práci v MS Excel, vhodnou na dlouhé chvíle ve škole... Pokud máte zájem také se podílet na vytvoření největší excelovské tabulky v dějinách českého skautingu (bude mít asi 100 000 buněk) neváhejte...

Jako výprava na Rover moot jsme od sponzorující firmy FAM dostali slevu 15% při nákupu jejich čtyř tee-pee. Další slevy by se daly získat podle doby odběru a druhu platby. Velikost a příslušenství (linning) jsou věci dohody a sleva se na ně také vztahuje. Případní zájemci, mailněte mi na bobo@junak.anet.cz.

Arči (od února na adrese Ústředí BOBO@JUNAK.ANET.CZ - civilní služba)

Jubilea

Otvíráme nové kolo životních jubileí. Zase jsme o rok krásnější, silnější, moudřejší... Za Vás všechny přeji vše nejlepší ledňákům:

01.01.	Dlábek Martin	19 let	3.oddíl
04.01.	Baslerová Milana	8 let	5.oddíl
06.01.	Pavlék Jakub	8 let	1.oddíl
07.01.	Ludvíková Eva	13 let	6.oddíl
13.01.	Mrvová Irena	10 let	5.oddíl
15.01.	Haslingerová Petra	12 let	6.oddíl
16.01.	Mikulcová Petra	13 let	6.oddíl
24.01.	Háková Magdaléna	21 let	0.oddíl
27.01.	Dlábek Lukáš	13 let	3.oddíl
28.01.	Vojtková Jitka	12 let	4.oddíl

Jessie

TŘESKAN - PÁRTY

Čas pádí jako osel splašený, takže je už opravdu nejvyšší čas seznámit Vás s dalšími podrobnostmi připravované „akce roku“. To nejdůležitější hned úvodem - nepřehlédněte změnu termínu z původně avizovaného 21. února na sobotu

1. února 1997

v 19.00 v Muzeu. Jak již bylo řečeno, jedná se o privátní akci našeho střediskového časopisu, určenou pro členy našeho střediska. Jelikož se však jedná o akci společenskou, je ideální jednotkou pár, tzn. že s sebou můžete samozřejmě vzít svou/svého manželku/manžela, družku/druha, milenuk/milence, přítelkyni/přítele apod. Zvažte svoje požadavky a sdělte je včas Jessiemu nebo Lence. Před akcí pak obdržíte jmenovité pozvánky - vstupenky. Kromě hry na „děsnej snobismus“ to má i praktický důvod, budeme znát přesněji počet účastníků. Předpokládá se samozřejmě společenský oděv, nemusí to být zrovna smoking, ale v maskáčích a kanadách tentokrát nikdo vpuštěn nebude.

Pokud se týká vstupného, tak pro Vás, jako pozvané hosty, nebude žádné (vstupenky se platit nebudou). V lepších kruzích je však zvykem přinést hostiteli věcný dárek, a to se předpokládá i od Vás. Každý ať sám zváží, jak hodnotný dar chce a může věnovat svým přátelům. Dary budou soustředěny v tombole a v průběhu večera losovány. Výtěžek z prodeje lístků do tomboly (po odečtení nákladů na akci) bude použit na financování vydávání Třeskana v příštím roce. Takže se vlastně nepřímo stanete sponzory časopisu.

Párty se bude konat ve dvoraně Muzea, k dispozici bude šatna a otevřený bar (alko, nealko, káva...). Za ceny více než lidové bude možno koupit jednoduché občerstvení.

Tolik tedy o věcech materiální povahy. Pokud se týká vlastního programu, tak základní linií večera bude tvořit předávání TŘESKŮ za rok 1996 (viz dále), doplněné hudbou, tancem, módní přehlídkou, soutěžemi, různými výstupy našich předních umělců (možná přijde i kouzelník!) - prostě pohodou a zábavou s příchutí recese. Na přípravě programu již začal usilovně pracovat realizační tým. Pokud byste se chtěli přidat s nějakým dobrým nápadem, budete vítáni. Nakonec děláme si to pro sebe a to, jak dobře se budeme bavit, máme v rukách

všichni bez rozdílu. Večerem Vás bude provázet dvojice Jessie a Halina, zachytávat na video Vojta a pikantní scény fotografovat Lenka. Konec párty není omezen, po vyčerpání programu plynule přejdeme do volné zábavy. Takže závěrem:

**Odhod'te zbytečné komplexy,
starosti, nerváky a migrény,
hod'te se do gala
a přijd'te se pobavit!**

Pokud se jako čtenáři Třeskana chcete podílet i na výběru nejlepších příspěvků za rok 1996, zveme Vás i na **nominační večer**, který se bude konat v pátek **10. ledna** od 18.00 na Baráku. Jeho úkolem bude návrh a společný výběr tří nejlepších prací v každé kategorii (jakési „první síto“). Bylo by tedy dobré, kdybyste využili nastávajících svátků mimo jiné i k tomu, abyste prolistovali Třeskany z roku 1996, tj čísla 47 až 56, a oživil si, které výtvořiny Vás v té či oné kategorii zaujaly. Vypsány byly následující kategorie:

1. **Reportáž** (popis akce)
2. **Interview**
3. **Příběh** (vyprávění, povídka)
4. **Poezie** (autorská)
5. **Informační text**
6. **Humor a recese**
7. **Soutěž a kvíz**
8. **Grafická práce**
9. **Trhák roku** (bez omezení žánru)
10. **Propadák roku** (bez omezení žánru)
11. **Velký Třesk** (za dosavadní činnost)

Vodítkem při výběru by Vám měl být obsah Třeskanů za rok 1996 (viz příloha tohoto čísla).

Přehled nejlepších prací, vybraných na nominačním večeru, bude otištěn v Třeskanu č. 57. O těchto nominovaných pracích budete moci **pisemně hlasovat** (druhé kolo výběru) systémem 3 body nejlepší, 2 b.druhá a 1. bod třetí práce v kategorii. Hlasovací právo mají čtenáři Třeskana starší 15 let. Čitelně podepsané hlasovací lístky odevzdávejte Lence Navrátilové - osobně nebo do schránky (J.K.Tyla 5), lístek označte slovem TŘESKAN). Práce s největším počtem obdržených bodů pak budou vyhlášeny na Třeskan - párty (do té doby to bude tajemství). Uzávěrka písemného hlasování bude v neděli **26. ledna !!!** A na závěr ještě připomínám, že hlavním kritériem volby v prvním i druhém kole by neměl být stupeň Vaší náklonnosti k autorovi, ale **kvalita jeho díla !** Šťastnou ruku přeje

Jessie

Talent '96

Vyhlášením výsledků jednotlivých kategorií na mikulášské besídce byl završen letošní ročník soutěže skautský Talent '96. Dříve než se seznámíte s nejlepšími pracemi, chtěl bych několika větami shrnout výsledky této akce.

Předně bylo do soutěže přihlášeno poměrně málo prací, což je si myslím velká škoda. Nakonec posuďte sami: kategorie próza - 13 hodnocených prací (zde bych chtěl pochválit vlčata z 1. oddílů a Jitřenky), kategorie poezie - nic, kategorie výtvarná práce - 1 a kategorie fotografie - jedna práce. Krása, že? Skauty a světlušky zřejmě ve středisku ani nemáme! A dál - pokud bychom brali pravidla soutěže opravdu přísně, mohla by být hodnocena pouze jediná práce, protože všechny ostatní byly odevzdány pozdě (tohoto nešvaru se snad nezbavíme). Jsem si vědom, že termín uzávěrky byl poměrně šibeniční (necelé tři týdny času), ale vážně - opravdu se toho nedalo stihnout víc?

Až na kategorii literární tak měla porota poměrně snadnou práci. Většinu odevzdaných prací si můžete přečíst na následujících stránkách a zjistit, do jaké míry se shodujete s naším míněním.

Próza (starší):

1. **Katka Kaderková**
(kladně hodnocen zejména dobrý nápad)
2. **Pavlaína Mišáková**
(čtivé, oživené užitím přímé řeči)
3. **Zuzana Meszárošová**
(detailní, ale „sušší“, popis akce)

Próza (mladší)

1. **Michal Vinkler**
(smyšlený, ale vtipný příběh)
2. **Michal Kobelka**
(„náborový leták“ do Junáka)
3. **Tomáš Horák** (tábor očima vlčete)

Čestné uznání: Jirka Kobelka

Výtvarná práce

1. neuděleno
2. **Eva Rothová**

Fotografie

1. neuděleno
2. **Eva Ludvíková**

Legenda o jedné skoro obyčejné výpravě Jitřenek.

Jmenuji se Ctibor a se svou manželkou Tamarou jsme se rozhodli prožít pěknou letní dovolenou. Poprvé, ale naposledy, jsme vyzkoušeli cestovní kancelář Gepl & Lotr, která byla velice nespolehlivá. Posuďte sami.

Tolik smůly v jednom dni. Jedeme vlakem k letišti a vlak vykolejí. Chytíme stopa na letiště, přijedeme v posledním okamžiku a ...letadlo unesli teroristi. Zázrakem se dostaneme do přístavu, kde kotví naše loď, kterou jsme se měli konečně dostat na Kokosový ostrov. Nalodili jsme se a plujeme po moři. Jsme na cestě spolu s ostatními, kteří přežili katastrofy, co nás potkaly. Je to jeden manželský pár Antonie a Dominik. Moc jsme si nevěřili, a proto jsme měli oči na šfopkách.

Naše průvodkyně Lenka Greplová se nás snažila dostat z obrovského pustého ostrova jménem Svitavsko, kde jsme ztroskotali. Brzy ráno (v 6.30 h), kdy se naše loď potopila, jsme se nalodili do neznámého prostředku. Cesta nám trvala asi 20 min. Cestou k nám přišel jakýsi modrý beduín a chtěl po nás nějaký papír. Průvodkyně mu ho dala a pokračovali jsme v jízdě vyprahlou pouští. Dívali jsme se z oken a viděli maličké oázy Rozstání a Linhartice. Dorazili jsme do větší oázy Trnávka. Tam jsme měli hledat palmy s jídlem - u jedné jsme si dali sraz. Antonie s Dominikem na to šli chytře. Zeptali se na to místních lidí. To my jsme ty palmy zjišťovali. Pak jsme se vydali na další cestu. Na opačné straně, než jsme šli, bylo vidět trosky zřícené oázy Cimburk. Šli jsme kousek pouští k minioáze Borová a dále jsme šlapali po vyprahlé cestě. Došli jsme k lomu a naše cesta už nepokračovala horkou pouští, ale nastaly kaktusy a travnaté porosty. Tady to však bylo ještě horší! Co chvíli některý z nás spadl a popíchal se o hrozně vypadající kaktusy. Takto jsme se dotrmáceli až k obrovské propasti. Všichni jsme ji zdolali bez obtíží, jen Dominik měl trochu problémy. Takto jsme zdolali i druhou, menší propast. A už to šlo hladce. Kolem velké ropné nádrže jsme se dostali do pěkné osady Kvíčalov. Tam se nám docela líbilo, i lidé tu byli pohostinní. Tam jsme se zdrželi asi 3 hodiny. Celníkovi jsme zaplatili peníze a vydali se (konečně) domů. Šli jsme zase naší oblíbenou "kaktusovou" cestou. Celník, který teď šel s námi, a naše průvodkyně Lenka měli však menší problémy, a to takové, že jsme zabloudili. Nakonec jsme však našli tu "správnou cestu" a už jsme doma. To byla ale dovolená!!!

Katka Kaderková (11 let, Jitřenky, 1. místo)

Barák a rodeo

Byl pátek.

"V 17.00 hod sraz na Baráku" četla jsem v deníčku pro rodiče. O půl páté si pro mě přišly sestry Mrňous a Pinokio. Na Baráku už nás čekaly ostatní sestřičky (byly mezi nimi i Pomněnky), které seděly na zábradlí a čekaly, až přijde Lenka nebo Hanka. Chvilí jsme čekaly. Á támhle jsou naše drahé rádkyně. Za chvíli si děvčata chystala matrace na spaní. Později se hrály hry a slavila se 200. schůzka. Stůl se jen prohýbal pod dobrotami. Večer nemohla žádná z nás (jen z Jitřenek) usnout, proto nám musely Hanička s Leničkou vyprávět pohádky. Nakonec jsme usnuly.

Sobota.

Maurenc jako ranní ptáče jde už v 6.00 h vzbouzet. Nikdo nechce vylézt z vyhřátého spacáku, ale přece je před námi dobrodružství. Po snídani je chvíle klid, protože se každý oblíká. Maurenc varuje: "Vemte si teplé oblečení venku je zima!" Je za 15 minut 7.00 h, musíme spěchat. Vlak odjíždí v 7.15 h. Za závoďákem se dáme do klusu. Vlak jsme stihly. Uf! Nastoupíme do vlaku, nikdo nechýbí. Svléčeme ze sebe teplé bundy, aby nám nebylo teplo. Ve vlaku potkáme Ivu Wein. Průvodčí zapíská. Pomalu se pohybujeme po kolejích, až nakonec vlak zrychlí. Projíždíme několik stanic, než dojedeme do Dolních Lipchav, kde se mělo konat býčí a koňské rodeo. Z vlaku vystupuje nějaký pán oblečen v kovbojském. Jdeme za ní. Asi po dvaceti minutách cesty dojdeme na ranč, kde se mělo konat vystoupení.

Usadíme se do přívěsů od nákladních aut. Hned jak odložíme batůžky, běžíme ke stánkům se suvenýry, s kukuřicí, s hranolky a langoši. Než začne vystoupení, jdou některá děvčata k ohradám s býky. A je tu očekávaný začátek. První disciplína - jízda na koni a objíždění kbelíků. Soutěžících je asi 30. Nakonec první disciplíny se ukáže asi 11 - 12-tiletý chlapec na poníkově. Asi po 1 hodině začala být Pomněnkám a některým Jitřenkám zima (abych se přiznala, byla jsem také mezi nimi). "No, co se dá dělat",

řekla Maurenc, "vydáme se tedy domů". Do České Třebové jsme šly pěšky. Ale ouvej, musíme čekat 1 hodinu na příjezd vlaku do M. Třebové. "Když je tolik času, půjdeme se podívat do obchodu se skautskými potřebami", řekla Lenka. Všichni souhlasili. Na nádraží zůstala jen Maurenc se svou sestrou a jejím synem Honzou. Měly jsme smůlu, obchod byl zavřený, takže moc zboží k vidění nebylo. Děvčata se tedy vrátila zpátky na nádraží. Za 10 minut nám jel vlak. Do M. Třebové se jsme se vrátily asi v 16.00 h. Došly jsme si na Barák pro spacáky a rozešly se domů.

Tento víkend byl moc hezký!

*Pavčina Mišáková
(11,5 let, Jitřenky, 2. místo)*

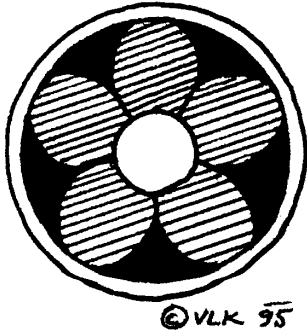
Smolná

Bylo - nebylo? Jednoho krásného zářijového čtvrtka (26.9) nám Anička oznámila, že bychom mohly, kdybychom chtěly, jet se podívat do Smolné u Jevíčka. Pochopitelně jsme souhlasily. No a tak to všechno začalo.

V pátek - ten osudný den - čtvrtého října 1996 jsme se sešly na nádraží ČSAD. Nervózní přešlapování a čekání na Aničku nás zjevně nebavilo. Vtom Alča vykřikla, že už Anička jde. A my byly šťastné. Ovšem naše ošmatlané boty působily opravdu neobvykle. Na autobusáku se nás sešlo velmi mnoho. Kdybychom jely jenom jako Pomněnky, bylo by nás maximálně a všehovšudy sedm. Ale poněvadž a protože jela ještě děcka z přírodovědeckého kroužku při DDM, tak se nás sešlo asi 20 a jelo se. Všichni měli velké krosny plné jídla a oblečení (bůhví čeho ještě), nasedli do autobusu a odjeli. Cesta do Smolenského údolí trvala asi hodinku. Alice mrčela, že se jí u přehrady líbit nebude, a že pojedou domů. Já (Sluníčko) s Janou a naší pevnou vůlí jsme Alču ukecaly, aby s námi zůstala. Zkrátka, přestože nám bylo nad slunce jasné, že Alice změnil názor, pokračovaly jsme ve smrtelně vážné rozmluvě. Konečně se na ceduli objevil nápis Smolná u Jevíčka. Vystoupili jsme. Bylo nás asi 15 dětí, Anička Sedilková, Hanka Schreiberová a Alča Matysová plus Olda Šlahař. K chatě, ve které jsme měli nocovat a nejen to, to bylo přibližně 2 km. Jak tak kráčíme s krosnami na zádech, přijíždí za námi auto a v něm sedí Jirka Vokál.

Na chatu jsme došli jako první - "klasika" říká Anička. Chata byla asi o trochu větší než naše kvíčalovská, ale bylo to tam nevhodně postaveno, protože schody zabíraly poměrně hodně místa, a proto to nahoře bylo menší. Anička už měla praxi - narozdíl

od nás a proto nám předem řekla, že ještě přijde hodně lidí. Však jsme si jenom odložily "batůžky" a šly se podívat po okolí mj. na "toaletu". Když se sešli všichni (Polička, Třebová a pochopitelně Jevíčko), bylo už celkem pozdě večer, sedlo se k ohni a zpívaly se písničky. Byla sranda a spát se šlo až dost pozdě. Ale i přes naši únavu se ještě povídalo, jedlo, pilo a opravdu spát se šlo až asi ve dvě.

V sobotu nás vzbudil Hančin budík brzy ráno. Hanka si jela dělat čekatelství zkoušky. Po Hančině odchodu jsme se pokusily ještě spát, ale nešlo nám to, a tak jsem pouze polehávaly. Když byl vyhlášen definitivní budíček, tak se nám ani za boha nechtělo ze spacáků. Konečně jsme vylezly a oblékly se, ale nikdo nás nemohl dostat pod pumpu. Nakonec jsme si hygienu udělaly, proběhly jsme se a našly tak nový den. V sobotu dopoledne jsme měli poznávačku. Tohoto víkendů se účastnilo i pár šikovných kluků a ti se bezvadně vyznali v krásách přírody. Poznávka začala sekáním dřeva a pokračovala u pumpy, lezením po provazovém žebříku, vlastní poznávka (odhad vzdálenosti a poznáním lisů a peří). Mezi jednotlivými hlídkami bylo plno obrázků a otázek, které jsme měli zodpovědět. Další zastávka byla u Aničky a tam jsme měli napsat, co víme o netopýrovi. Poslední úkoly byly u ptáků - tam bylo asi 50 obrázků a měli jsme říct, co na nich vidíme za ptáky. Kluci - většinou z Poličky - poznali převážnou část těchto ptáků. Já jsem si ani nepípla. Potom následovala cesta do tohoto ubytovacího zařízení. Byla velmi veselá. Pomněnky si zpívaly, a to velmi hlasitě. Brzy po příchodu na ono ubytovací zařízení byl hotový oběd. A myslím, že chutnalo nejen mě. Asi ve dvě odpoledne začalo pršet. Lilo jako z konve a my museli zůstat zalezlí. Když jsme chtěli ven, mohlo se jen v nenutnějším případě, to znamená na latrinu. Pršelo dlouho - dlouho až do noci a proto se nekonala ani plánovaná noční hra. Večer se kecalo a potom byly Pomněnky vystrnaděny nahoru. Povím vám, že moc pohodlně se nám to nezдалo (ani to nebylo). Spát skrčená, v sedě nebo mezi nohama ostatních - nic, co by někdo mohl po-

strádat. Sranda byla, což o to, i když já jsem zaregistrovala akorát to, že přišla Anička a Radek spát za námi nahoru. Já jsem asi v jednu usnula. Holky až ve čtyři. Později jsem se doslechla, o čem si vyprávěli ani mi nebylo moc líto, že jsem usla, protože moc valně to neznělo. Například poslouchat, jak se někdo pozvracel z balkónu, by na noc asi moc milé nebylo. Potom by se mi špatně usínalo. Anička sice říkala, že byla sranda, ale bůh ví, ona to bere trochu jinak než já. Potom už i Anička a Radek usnuli. Alča mi říkala, že až asi ve čtyři. No, aspoň mě ty tři hodiny spánku navíc neškodily.

Probudila jsem se do zamlženého a nevábně vypadajícího rána. Pořád bylo všude bláto a vůbec se mi do něj nechtělo. Ale usnout už jsem nemohla a proto jsem pomáhala menšímu dítěti, (které spaly, když my jsme kecali), balit spacáky. U některých to nešlo zrovna nejlíp a u jiných to bylo v pohodě. Teď už tady Mrholík sice nebyl a nikdo nás nehnal pod pumpu, ale my jsem předchozí ráno zjistily, e to není nic tak strašného a proto už jsem šly samy. Po této každodenní činnosti (zvané též hygiena nebo hyena) jsme se všichni seskupili a vyhodnocovali část sobotní poznávací hry. Alčino družstvo jako první, moje jako druhý a družstvo s Janou jako třetí (každá jsme byla v jiném). Ceny byly zajímavě předávány. My (co jsme byli obdarovávaní) jsme stáli před chatou a v chatě na několika stolech byly ceny různého druhu (bylo to jídlo, trička, psací potřeby, různé ledvinky a ozdoby na klíče, zkrátka spousta pěkných věcí). Sponzoři byli např. Astra Diu Jevíčko a Česká spořitelna. Ceny jsme si rozebrali a uklidil se stůl. Potom se jedlo. Poněvadž jsem velký jedlík a naporcovala jsem si toho poměrně hodně, nenechali mě dojíst a vzali mi to přímo od úst. Vyšli jsme z tohoto velmi útulného a pěkného místa. Ušli jsme asi jeden metr a Alča už začala povídat, že se jí stýská a z toho bylo nakonec vidět, že se jí tam líbilo. Když jsem nasedli na autobus do Moravské Třebové už jsme byly zase o něco moudřejší. Do Třebové jsme dojeli celkem dobře, ale na Dukelské ulici se stal takový menší problém, že se mi zasekla krosna v autobuse (asi tam chtěla zůstat). Nakonec jsem se vymanila z tohoto zaseknutí a došla celkem v pohodě domů. Této akce, která se konala 4.-6.10.1996 se účastnily 3 Pomněnky (Já, Jana, Alice) a Anička + DDM. Veliký rozruch budila naše družinová trička s logem Pomněnky. Doufám, že se Smolná líbila všem jako mně.

Zuzana Meszárošová (též zvaná Sluničko, 13 let, Pomněnky, 3. místo)

Vičata - 1. oddíl

V rámci zachování autentičnosti byly všechny texty ponechány v původním tvaru. Opravena byla pouze slova, která zabraňovala pochopení smyslu celé práce.

Michal Vinkler, 10 let, 1. místo)

Skautský tábor

Už se těším na tábor. Je až zítra. Příští den: vydali jsme se přes peklo. Když jsme došli, ubytovali jsme se a šli hrát hry. Zkoušeli jsme si morseovu abecedu, a i jinačí hry. A Michala něco napadlo. Vzal rýč, lopatu a zeptal se kdo by mu pomohl. Přihlásil jsem se a taky jsem mu pomohl. Vzal jsem rýč a šli jsme. Ale všichni šli za námi. Michal je ale zadržel. To je překvapení, řekl. Když jsme došli na určené místo Michal začal kopat jámu. Pomohl jsem mu. Když byla hotova, přikryli jsme ji větvemi a listím. Až potom mi to vysvětlil. "Chci vědět, kdo je nejvíc zvědavý," řekl mi, "až sem ten zvěd přijde, spadne to ní a já to poznám." Jáma je dost hluboká, takže se sám nevyškrábe. Neboj se, budeme sem chodit a když zde někoho najdeme pustíme ho. A tak jsme vzali rýč a lopatu a šli jsme.

Zítra: Michal se oblékl a šel se podívat jestli se někdo nechýtil. Ale nevracel se. Ani na oběd. A tak jsem všechno vypověděl vedoucímu a šli jsme ho hledat. Šli jsme na to místo. Když jsme tam přišli, uviděli jsme Michala v prostřed jámy! Vytáhli jsme ho, zahrabali jámu a šli jsme na kvícalu a Michal už nedělal takové hlouposti. Zbytek kvícaly jsme už prožili normálně. (Michal = osoba zcela vymyšlená.)

Michal Kobelka - Myší Olásek, 10 let, 2.místo)

Milane nechceš s námi chodit do Skautu. Skautská schůzka se koná vždy v pátek v 16.30. Na schůzku si budeš vždy nosit: Pero, papír, uzlovačku, stezku a dobré svědomí. Nesmíš na schůzce vyslovovat sprosté slova a nemůžeš blbnout. Bude se každoročně jezdit na tábor. Budeš na táboře mít rání rozcvičky. Dvakrát deně si budeš čistit

2. místo za fotografií - Eva Ludvíková

Hudební koutek

Vítám Vás v hudebním okénku a hned na začátku Vám dám hádanku - Co se stalo 3. listopadu 1996 (neděle)? Kdo tam byl, ví to, kdo nebyl, dozví se. 3. listopadu se konal v muzeu koncert **DRUHÉ TRÁVY** a **ROBERTA KŘEŠŤANA**. Stejně jako s Pavlem Lohonkou Žalmanem jsem chtěla udělat rozhovor i s Robertem Křesťanem. Chtěla jsem mu položit stejné otázky, aby bylo co porovnávat.

Vešla jsem do muzea, zkušelo se. Křesťan byl v šatně. Opatrně a slušně jsme zaklepala, vešla a zeptala se, jestli si se mnou chce povídat. Bohužel "mistr" nebyl vidinou rozhovoru se mnou příliš nadšen a téměř mi přibouchl dveře před nosem. Ještě jsem zaslechla slova útěchy - snad po koncertě.

Vůbec mi to nebralo ani kousek mé dobré nálady, a tak jsem se posadila do první řady na své místo. Protože to bylo téměř naproti "bednám", strach, že ohluchnu, mě stále pronásledoval. Ale neměla jsem se čeho bát, slyším všechno, na obě uši a ještě jsem prožila krásný večer.

Byla to bomba! Hráli skvěle, zpívali skvěle a navíc se stále usmívali. A protože jsme s holkama (Anička, Zuzka, Madla a Hanka Sch.) seděly v první řadě, nadšeně jsme tleskaly, juchaly a vytvářely různá další alotria. Usmáli se občas i NA NÁS. Bylo to fakt super.

Po koncertě jsem se vydala do šatny a k mému překvapení jsem dostala odpověď na své otázky. Tady jsou:

Já: Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?

Křesťan: Svičková.

Novotný: Opejkaná brambora plněná sýrem, zeleninou, musí být velká.

J: Jakou knížku máte nejraději?

K: Mnoho, ublížil bych.

J: Pamatujete si 1. větu, kterou jste v životě řekl?

K: V žádném případě.

J: Váš nejoblíbenější televizní pořad?

K: Ticho.

J: Hrajete rád pod širým nebem?

K: Moc ne.

J: Jak se Vám líbí Třebová?

K: Dneska jsem nestačil nic projít, takže nic. "líbilo se mi tady" (kousek odpovědi)

Co tomu říkáte? Žalman byl podle mě lepší. No nic, to se stává, že se někdo nechce svěřovat. Mimo tohoto jsem se dozvěděla, že Pavel Malina hraje na housle a čelo, stejně jako jeho bratr Luboš. Studovali u velice hodného profesora v Náchodě a prý jim to velice šlo. Prostě mají talent. Také jsem se dozvěděla, že chodit na tůry před koncertem a v kovbojských botách je blbost, protože potom člověk nevyleze ani na pódium (viděla jsem to na vlastní oči). Nakonec jsem byla Jirkou Meisnerem pozvána na kulečník, ale protože byl v blízkosti tatínek, který mi to okamžitě zatřhl, musela jsem se se všemi rozloučit a poslušně odcupitat domů. Škoda!

Ještě mám informace o místech narození jednotlivých členů:

Luboš Novotný (v USA zvaný Los Novtnoj) - Ústí nad Labem

Pavel Malina - Písek

Jiří Meisner - Nové Město nad Metují

Luboš Malina - Dolní něco u Litoměřic

a Robert Křesťan - Brno.

Nevím, co dodat. Bylo to skvělé, super, bombastický a hlavně BYLO TO! Myslím si, že kdo tam byl, neprohloupil, kdo nebyl toho lituju. Přišel o mnoho.

Tak ahoj a příště zase všichni vy, já a Máci s Jardou Samsonem Lenkem.

Vítejte v HUDEBNÍM OKÉNKU.

19. listopadu - úterý - se konal koncert **SAMSONA A JEHO PARTY**. Samozřejmě jsem byla při tom a jak už Jessie předdeslal v minulém čísle, mám pro vás skvělou reportáž, teda nevím, jestli skvělou, ale reportáž určitě.

Byla to špica, bomba, skvělý, excelentní, famózní (jak by řekl Vojta) a jistě by se pro tuto akci našly i jiné příznačné superlativy. Samson nám představil svou skupinu - hráli s ním sourozenci Jana a Jiříček, kterej pije vaječnej koňak s lentilkama. Další člen je jeho brácha Budvárek. A asi nejdůležitějším členem je JarDA Samson Lenk, kterému se včera (to bylo 18. 11.) narodil syn. Potom nám vysvětlil, proč má tak vysmátej ksicht. Chtěl naštvat všechny ty kyselouše, aby jim prdla žluč. Zpívali starý i nový písničky. Byli prostě skvělý. Před přestávkou, které říkali svačina, zpívali dvě koledy. Ale nebyly to koledy lidové, ale jejich. Potom nám poradil, co dělat, aby vánoce proběhly v klidu. Takže tady jsou ty 3 rady:

- nekupovat dary
- neuklízet
- nevařit, jděte na návštěvu

Na přestávku jsem měla domluvenej rozhovor. Hned jak mě Samson uviděl, otevřel dveře a zval mě do šatny. (Všimáte si rozdílu mezi Křesťanem?) Nakecal toho strašně moc. Nestíhala jsem si to ani zapisovat (nejvyšší čas pořídít si na interview nějaký kazeťák - pozn. red.). Takže se omlouvám a tady vám předkládám, co jsem stihla:

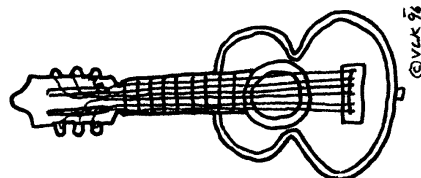
1) *Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?*

- hovězí biftek
- hlavně nezdravý jídlo
- všechno, co je zdravý, musí být hnusný
- třeba ve školní jídelně musí vařit hrozně moc zdravě.

2) *Jakou knížku máte nejraději?*

- hodně
- ale od Zdeňka Šmída Proč bychom se nepopili mě vždycky dostane do života, zbaví deprese
- a cestopisy, protože člověk nemůže umřít zas úplně tupej.

Efka

3) *Pamatujete si první větu, kterou jste v životě řekl?*

nee, ale od první třídy jsem neuměl říkat "R" potom jsem šel do nemocnice a nějaká paní mě naučila říkat prdel a od té doby umím RRRRRRRRRR

4) *Váš nejoblíbenější pořad?*

- hehehehe
- není, kdo si oblíbí televizi, je pako
- občas se dívám, ale nemusí být k životu
- nejlepší je ticho v bytě, líp mě napadají texty a melodie

5) *Hrajete rád pod širým nebem?*

jó, zahradní restaurace, jsou lepší než zakouřený hospody

6) *Jak se vám líbí Třebová?*

- moc!!!
- městečko jak má být
- není to žádný zapadákov jako nějaká vesnice, ani to není Praha
- prostě špica
- krásný náměstí, když jsem tady byl minule bylo... no bylo... neopravený, ale teď, krása

7) *A kde máte vlasy?*

- jsou pryč
- stálo to léta přemlouvání, ale chtěl jsem poslechnout maminku než umře
- ne to je blbá sranda, fakt sorry
- ale já jsem měl vlastně pořád krátký, až posledních sedm let teprve dlouhý

Tak to je všechno, víc si toho nepamatuji. Doufám, že to stačí. Jinak, Samson je skvělej chlap, je s ním sranda a musí být dost chytřej, protože některý jeho úvahy, i když je obaluje kecama, jsou moudré. On sám prohlásil, že není rozumnej a ještě k tomu dodal, že není pokrytec, že se nepřetvařuje. A toto vysvětlil slovy: kdo z chlapů se

neotočí za pěknou ženskou, přetváří se (myslel tím přetvařuje se) a kdo se přetvařuje, je totální blb. A to je úplně všechno.

Takže ahoj vaše Efička

PS: INZERÁT

Zbavím vás všech obrázků, článků, informací a podobných škaredých věcí o **PATRIKU BERGROVI**. A abyste neřekli, bude to zadarmo. Konečně něco zadarmo v tomto státě, že? Všechny dárečky můžete posílat, nosit na adresu Západní 36, kdybyste náhodou nevěděli, kde bydlím. Nebo na schůzku, kterou mám od 16.00 - 17.30 v pátek.

Zn. EFKA

Sociologický průzkum aneb Kam to mládež spěje

Vážení čtenáři.

Dlouho, velmi dlouho, velmi velmi dlouho jsme přemýšlely, co tomu našemu Třeskanu chybí (ne že by nebyl dokonalý - to zajisté je) a došli jsme k závěru, že náplň Třeskanu tvoří převážně informace typu "že Madla zase někde zabloudila", nebo že "anonymní člen našeho střediska našel v jeskyni dětskou kostičku". Ale když se nad tím vším komplexněji zamyslíme, zjistíme, že chybí seriózní vědecký přístup. A jsme u jádra pudla (= psa). K průzkumu nás inspiroval předminulý Třeskan, resp. Jessieho příloha hlavolámaček. Předložily jsme ve dnech 15. - 16. 11. 1996 jedenácti lidem následující (dříve již uveřejněnou) zprávu:

Nad východním po Velké Británie zuř říce. Severní moře bouřené, vlny dosa smimetrové výšky. delník lodi Bratis viděl náhle malý č dvěma postavami a tě vyhlásil poplac přídí člun se dvěma níky! Plnou parou lí kapitán strojo

Bohužel na tomto příkladě jsme nemohly testovat dovednosti a inteligenci našich RaR, neboť Třeskana všichni čtou, a tak jsme byly nuceny vybrat reprezentativní vzorek nezainteresovaných osob. Abychom mohly provést shrnující a komplexní průzkum a zodpovědně odpovědět na otázku "Kam ta mládež spěje?", vybraly jsme vzorky z rozdílných věkových kategorií. Kategorii mladší školní mládeže zastupovala

družinka Ostřížů (3 členové), kategorii starší školní mládeže Myšky (3 členky). Studenty zastupovaly 2 osoby, konkrétně Vláďa Jirka a Peťa Cink z gymnázia, a konečně nejstarší generaci s laskavým svolením zastoupili naši rodiče.

A nyní stručná analýza:

U Ostřížů jde většinou o opsaný nedoplněný text, jen občas záblesk nějaké té trošky fantazie. Jeden exemplář byl prakticky znehodnocen samotným autorem (Šíkula), který tvrdil, že umí psát poslepu, a taky to hned dokazoval. Tudiž i grafolog by měl co dělat. Souhrnně je možno říci, že nejlépe z Ostřížů dopadl Mírek, přestože jeho kapitán "šilí plnou parou". Pro změnu Honza Kobelka, kterému náš průzkum byl asi k smíchu, protože chudák ani nemohl odevzdat svoji práci, jak se chechtal (ale prý je to normální, si představuje rozbořené moře jen s vlnami 2 cm výšky a název lodi Bratislava bez okolků nahradil Titanikem.

Přestože Myšky posuzujeme jako nezávislé pozorovatelky, musíme konstatovat, že jejich texty vypadají a jsou daleko srozumitelnější. Kebule např. vyhlášovala "poplach přijíždějícímu člunu", ve kterém byli "dva kominíci". Její kapitán pro změnu "velí plnou parou". Je vidět, že na holky velmi působí studium - ve všem vidí matematiku. Ve dvou případech to byly "obdělňiky lodi Bratislava". Konfliktka dokonce šla až tak daleko, že pojmenovala i kormidelníka lodi - "pan Kotě vyhlásil poplach". U ní kapitán "vypálí plnou parou". Nejvypěčenější text odevzdala Žárovka - ten stojí zato otisknout celý: Nad východním pobřežím Velké Británie zuří obříce. Severní moře, rozbořené vlny dosahují osmimetrové výšky. Obdělňik lodi Bratislava viděl náhle malý člověk s dvěma postavami, ale nechtěl vyhlásit poplach. Přídí člun se dvěma námořníky! Plnou parou velí kapitán strojovci.

Studenti si počínali velmi dobře. Jediné vážnější chyby, které udělali, byly pravopisné, a to zejména ve slově "vychřice".

Nejvíce zaperlila nejstarší dotazovaná generace. Naše maminka prokázala nebyvalou fantazii, když rozvětvila větu "Severní moře

je rozbouřené" na "Severní moře, jindy mírné a klidné, bylo rozbouřené". Tatínek nám doslova vyrazil dech, když jako jediný ze všech testovaných nařídil lodi plout "plnou parou zpět", což je technicky naprosto správně. (Musíme poznamenat, že i my jsme tuto technickou léčku nechápaly, ale bylo nám vysvětleno, že jinak to nejde, protože by loď člunek zajela.)

Tak a naše komplexní shrnutí:

Z uvedeného vyplývá, že děti mají velmi malý přehled o profesích námořníků. Bylo by tedy i vhodné uspořádat v družinkách malou besedu na téma "Chci/nechci se stát lodníkem/nicí a proč". Zaměstnání kormidelníka, dělníka, obchodníka nebo nedejbože obděláníka jsou přeci jenom o něčem jiném.

Můžete také vzbudit zájem o tyto zajímavé profese - doporuče knížku Julese Verna (Patnáctiletý kapitán, Dva roky prázdnin atd.), kde se děti doplní nejen výše uvedené nedostatky, ale dozví se i mnoho dalších zajímavých věcí (třeba proč musí námořníci jíst hodně cibule). Z těchto pramenů si lze osvojit lodnickou hantýrku, která byla dalším kamenem úrazu (viz kapitán vypálí plnou parou). Že kominíci jezdí do práce člunem, byla zřejmě až do 15.11. přesvědčena jedna Myška. Jak byla chudinka smutná, když jsme jí odhalily pravdu.

Do jakých problémů se může dostat "malý člověk s dvěma postavami" (alias kormidelník), když "nechtě vyhlásí poplach", se dozvídáme z textu další Myšky s patrně velmi bujnou fantazií.

Komplexně shrnuto: čím starší - tím chytřejší. Přeci jenom asi má ta škola něco do sebe (i když ta vichřice...). Tak toť vše. Děkuje všem aktérům a zejména tatínkovi, kterému se omlouváme, že jsme ho vyrušily od Objektivu.

Zpracovaly: bud.ing. Keliška. prt + ZuB. prt

"Ať vám vousy nikdy nezbělají a noha neklopýtne!"

Po dlouhé, velmi dlouhé, velmi velmi dlouhé odmlce k vám opět přichází rubrika *Určitě si přečti*. Jistě se už těšíte, co jsem pro vás dnes připravila za lahůdku. "Že ano, Madlenko?! Že ano, Vojtíšku?! Že ano, Darzinko?! Že ano, Karlíku?! Že ano, Prďo! No i ty, Jaroušku, Aláďinku, Vladánku, Martinku, Vítečku, Efičko, Haničko, Jiříčku a další! Že už jste všichni napjatí jako strunky?!"

Tak dobře, já vám to tedy povím.

Určitě jste si všimli, že se Zuzlou upadáme dost často do stavů, kdy nám unikají slova pro některé zajímavá, pro někoho nesmyslná, jako např. Ó, Elbereth, Gildoniel! nebo Mithrandir! a další. Tak a teď se konečně dozvíte, odkud pocházejí a proč jsme jimi tak poblázněni. Určitě jste již toho moc slyšeli o nějakém panu Tolkienovi a o "jeho" zemi (vlastně Středozemi) plné hobitů, trpaslíků, elfů, skřetů a Velkých lidí. A protože jste byli hodní celé prázdniny, něco vám o nich povím. Tak, pohodlně se usad'te, zavřete oči a poslouchejte.

Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky.

V jisté podzemní noře v Hobitíně (hobití vesnice na úbočí Kopce ve Středozemi), žil hobit jménem Bilbo Pytlík. Hobitové, to je zvláštní národ. Dosahují asi polovičky výšky Velkých lidí, ale jsou menší než trpaslíci. Narodil od nich nemají vousy (trpaslíci si na vousích velmi zakládali). Na chodidlech jim roste hustá srst, mají rádi barevné oblečení a mívají sklon k zakulaceným bříškům. Dovedou neslyšně chodit a mají velmi dobrý sluch. Velmi si zakládají na svých tradicích, zejm. na pravidelném vydatném jídle a kouření dýmky z jejich vynikajícího tabákového listí. Náš hobit pocházel ze dvou rodů - línější Pytlíkovský a menší, zálužnější a divoká část byla po matce z rodu Bralů.

Jednou k hobitovi přišel na čaj kouzelník GANDALF a lstí jej přiměl k tomu, aby se jako "lupič pokladů" vydal se skupinou trpaslíků za pokladem. ...Před dávnými časy se pár trpaslíků vedených Thorem usadilo na severu na Hoře, začali tam kutat a našli

spoustu zlata a drahokamů. Kraj bohatl, pod Horou založili i lidé město Dol. To však přilákalo draka Šmaka zlatého, který všechny zahubil, jen hrstka trpaslíků se zachránila. S nimi i THORIN PAVÉZA, syn Thrainy a vnuk Throra. Ten se teď s pomocí mapy Hory, již získal od Gandalfa, se svými společníky Dvalinem, Balinem, Kilim a Filim, Dorim, Norim, Orim, Oinem, Gloinem, Bifurem, Bofurem, Bomburem a také s Bilbem, vydala zabít draka a znovu vydobýt zlato. Vydali se na cestu, hned v lese potkali zlobry, kteří si je chtěli upíct. Gandalf je však zachránil a zlobři s prvním slunečním paprskem zkameněli.

Gandalf

Zdolali mnohá nebezpečí, než nakonec přešli Mlžné hory a sešli do Roklinky. Zde potkali lesní elfy, kteří je zavedli k Pánovi domu, k Elrondovi. Tento moudrý muž je pohostil a přečetl na Thorinově mapě zašifrované runy, které měly skrývat místo, kde se nachází vchod do tajné chodby do Hory. Putovali tedy dál. Brzy je však zastihla bouřka a museli se schovat do malé jeskyňky. Když usnuli, zajali je skřetové (zlí tvorové, kteří neměli rádi elfy ani trpaslíky). Podařilo se jim utéct, jen Bilbo se někde ztratil. Čirou náhodou narazil na Gluma, proradného tvora, který neměl nikoho rád, kromě sebe. Bilbovi se podařilo od něj uprchnout pomocí Prstenu, který Glum předtím ztratil. Bilbo brzy zjistil, že je to prsten Neviditelnosti, ale nikomu z přátel nic neřekl. Další cesta vedla k Meddědovi - někdy medvěd, někdy člověk - podle potřeby, který je pohostil a ukázal jim cestu k Temnému hvozdu. Zde opustil skupinku Gandalf a ustanovil Bilba velitelem. Cesta přes Hvozdu byla nebezpečná, ale nakonec přeci jen dorazili k Osamělé hoře a našli tajnou chodbu. Bilbo, coby "lupič", šel na výzvědy a použil svého Prstenu. Šmak, který ležel na hromadě zlata, ho sice neviděl, ale ucítil. Myslel si, že to budou trpaslíci, a vyletěl z Hory. Trpaslíci se stačili ukrýt před Šmakovou zlobou, a tak Šmak letěl k městu Esgarotu, kde žijí Jezerní lidé. Zde zemřel šípem statečného člověka Barda. Teď, když

byl Šmak zabit, vydali se všechny národy pro svůj díl pokladu. Přitáhli však také skřeti, a tak došlo k velké bitvě, později nazývané Bitvou pěti armád. Skřeti byli nakonec poraženi, poklad spravedlivě rozdělen a trpaslíci začali obnovovat své bývalé království a Bilbo s Gandalfem se vrátili zpět do Hobitína. Prsten neviditelnosti s nimi.

Tak a to je konec. Hezky se zachumlejte do peřinek a brou noc.

PS: Příště se dovíte další pokračování příběhu o Prstenu, hobitech a možná i něco navíc.

Keliška

Nedá mi to, abych si nepřisadil, protože Tolkienovy knížky se mi také velice líbí a čas od času se k nim rád vracím. Možná je to i tím, že jsou tak úžasně napsány, že i když je přečtete několikrát, pokaždé v nich najdete ještě něco nového. A také mám za to, že hlavní myšlenka celého díla, věčný a úporný boj Dobra se Zlem, nám má co říci i dnes a je velice blízká ideám skautingu. Proto bychom měli náměty z Tolkienových knih více využívat (schůzky, výpravy, CTH). V Hobitovi, Pánu prstenu apod. je jich nepřeberně.

Jessie

EKO-KOUTEK

Ahoj lidičky! Tak co, jaký byl červen, červenec, srpen, září, říjen a listopad? Dobrý? To je dobře. Určitě jste celý ten dlouhý čas nelenili a zvidavě studovali mnoho učených knih o ekologii a přírodě a už dávno si nezkracujete cesty přes travičku a nenadáváte vrbáčům, že řvou, že ne!?

A protože víme o vašem vzorném chování, rozhodly jsme se za odměnu zařadit do Eko-koutku další element, a to povídání o zvířátkách, která se vyskytují v názvech družinek našeho střediska. No prostě aby každý věděl, co je zač a co v něm vězí.

Po dlouhém a konce neberoucím přemýšlení, koho uvést na čestné přední místo tak, abychom nebyly osočeny z toho, že to čí ono zvířátko (resp. družinku), zařazujeme až

na potupné druhé místo, jsme se rozhodly, že dnešní "séros" (=seriál) zahájíme zvířátkem v našem středisku prakticky již vyhyňulým, a to Vlky a vlky. Tedy, Vlci, natáhněte packy, zbystřete ouška a zaostřete zrak - dneska je to o vás.

Vlk (Canis lupus)

Vlk patří do řádu "šelmy" (Carnivora). Tento řád se vyznačuje zejm. potřebou lovit ostatní zvířata (pouze ke své spotřebě). Lovu se přizpůsobilí zejm. svým zevnějškem a schopnostmi, ale i vyvinutým mozkem, který tyto schopnosti umožňuje (pozor, mluvíme o vlci!).

Délka těla vlka i s hlavou 100 - 160 cm, délka ocasu 30 - 60 cm, výška v kohoutku do 90 cm, hmotnost 30 - 75 kg. Srst je převážně šedá, v zimě mnohem hustší než v létě.

Vlci se dorozumívají pomocí celé škály zvuků, jako různě odstíněné kňučení a vytí, avšak jako pes štěkají velmi zřídka.

Původně se vlk vyskytoval od arktické tundry až po J a JV Evropu, ale člověk vlka postupně vytlačil do horských oblastí, např. v severní Skandinávii, na Balkánský poloostrov nebo do Karpat. V Americe se vlci vyskytují především na Aljašce a v Kanadě. U nás vlk nežije, jen občas se sem nějaký zatoulá z Karpat, avšak je u nás chráněný.

Vlci žijí většinou ve smečkách (mimo dobu páření), což výrazně zvyšuje úspěšnost lovu. Teprve smečka dává vlkům možnost lovit např. vysokou zvěř. Nejsilnější vlk je vůdcem smečky a vede ji, i když některé akce přenechává vlčici, která je po něm ve vlčí hierarchii nejvýše zařazená. Při lovu všichni členové smečky spolupracují a kořist se pak rozděluje podle zařazení v hierarchii.

Vlci loví tím způsobem, že svou kořist uštvou. Při lovu používají pouze zuby, drápy ani nohy uzpůsobené k dlouhému běhu, nemůže použít ani k úderu, ani k přidržení kořisti. Musí ji prostě zakousnout. Při lovu používají také vynikající čich, kterým dokážou rozpoznat, zda se stopu vyplatí sledovat. Vlci nejsou vybíraví a berou si to, co mohou nejsnadněji ukořistit - jelení zvěř, malá zvířata, ovce, dokonce nepohrdnou ani rostlinnou stravou.

V březnu a dubnu, po 62 - 75 dnech březosti, přichází na svět většinou 3 - 7 štěňat,

o která se stará i samec. Už při narození rozhoduje postavení matky ve smečce o tom, jaké místo v hierarchii zaujmou její mláďata.

Z vlka se vyvinuly všechny psí rasy.

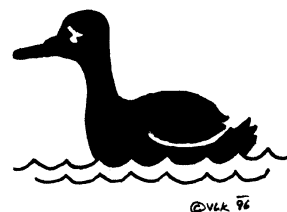
Tak to je o vlci asi to nejdůležitější a tím pádem jsou Vlci odhaleni. Howgh!

Keliška

Kachny

Madla plave jako rybka

Šťastným řízením osudu se náš redaktor stal svědkem pozoruhodného sportovního výkonu. K této nevidané události došlo v samém závěru prosincového střediskového plavání, kdy se na startovní bloky již vylidněného bazénu postavila Madla a dva roveři, které raději (proč, to záhy pochopíte) nebudu jmenovat. V kraulařském sprintu na délku bazénu totiž Madla překvapivě o prsa vyhrála (čtenář necht' si laskavě sám domyslí, o jak velký náskok se v Madlině případě jednalo). Jak se posléze podařilo všetečným redaktorům Třeskana „vyšťourat“, nebylo popisované vítězství nikterak překvapivé, neboť Madla věnuje v poslední době plavání každou volnou chvíli. A vzhledem k tomu, že i to se jí zdá být málo, plave také ve škole, a to nejen v hodinách tělesné výchovy, ale také v matematice, fyzice a dalších předmětech...

Čím nás ještě překvapí Dáša?

Že je Dáša šedou eminencí našeho střediska, se ví již poměrně dlouho. Svého zdánlivého odchodu z řad aktivních vedoucích využila k pečlivé přípravě a k následnému triumfálnímu „comebacku“ do vedení střediska. Na rozdíl např. od Demiho, Vojty, Maurenc a dalších impulsivně - přímochářských typů neuplatňuje svůj vliv přímo (ve vášnivých debatách), ale trpělivě tahá za nitky z povzdálí. Snad právě proto Dáša tak překvapila všechny přítomné svým razantním vystoupením na poslední střediskové radě. Když se totiž řešil zdánlivě neřešitelný problém trubače na příštím táboře mladších, a Demi už už lčil katastrofické vize svolávání manšaftu píšťalkou (!), vložila se Dáša do debaty sebevědomým prohlášením, že pokud dostane funkci zástupce vedoucího tábora, tak to klidně odtroubí. Nakonec prý mezi piánem a trumpetou zas až tak veliký rozdíl není. Dle bližší neurčených zdrojů se zhruba od uvedeného data šíří o přestávkách z Dášina školního kabinetu táhlé, bližší neidentifikovatelné zvuky.

V prosinci na jahody?

Pozoruhodného „fó pá“ se dopustil na již zmiňované poslední střediskové radě náš „pan ředitel“ Demi, když dal nahlédnout, v pro něj tak netypické slabší chvílce, do pozadí své řídicí činnosti. Poté, co navrhol obnovu tradičních prosincových výprav na jmelí, ovšem dnes, kdy je jmelí chráněno, dle vlastních slov „na jiné lesní plodiny“, odpověděl na všetečný dotaz „jaké že to v prosinci lesní plodiny“ bez přemýšlení „na jahody“. Vzápětí se sice snažil svůj unáhlený výrok zahladit tvrzením, že se pouze rozpomněl na své rockerské mládí a slavný hit Jirky Šelinger, ale všem zasvěcencům již byla zcela zřejmá vazba na Karla a potraviny „U Rozbořilů“. Prodej mražených jahod v prosinci by jistě vynesl nemalý zisk...

Jessie

Kvíčalovské pověsti (2)

Franta

Poblíže chaty na Kvíčalce se nalézá už od nepaměti starý, ztrouchnivělý pahýl ze stromu, který má na vrcholku zbytky kůry obalené smolou, která vytváří podobu vodníka. Jméno jeho je Franta. Stojí tam už několik stovek let. A nikomu neubližuje. Jen tomu, kdo ho nějakým způsobem poškodí. Stal se případ, že malý nezbedník do něj začal sekát sekerou. V té chvíli to v lese temně zašumělo, zatáhla se obloha a les ztropila notná dávka deště. Chlapec se uchýlil do stanu. Na sekeře uzel krev. Nikomu se nesvěřil. Zazněly poslední tóny večerky. Dnes v noci na něj padla hlídka. Hodinu si pospal. Poté ho vzbudil spolubydlicí. Provinilec procitl celý zelený a vypočetel se ze stanu. Pomalu se ztratil kamarádovi ve tmě. Netušil však, že svého druhu vidí naposledy. Co se dělo potom se už nikdy nikdo nedozvěděl. Další hlídky nebyly vzbuzeny.

Ráno vedoucí zjistili, kdo měl poslední hlídku a nastala po něm shánka. Nastala velká pátrací akce. Milicionáři prohledali les i okolí, kam by mohl přes noc dojít. Nikdo už ho nikdy nenašel.

Z toho plyne: Není radno osekávat údy Frantovi.

Zlá byla Esmeralda víla

Její výskyt je od hřiště po Kačák. Ten, kdo překročí bludný kořen, se ocitá v říši zlé vily Esmeraldy. Tyto pocestné - spolu s těmi, kteří se před večerkou neumyli, vábí k latrinám. Takto zdrogované oběti poznáme podle toho, že nemluví. Ten, kdo má opravdu veliké štěstí, toho Esmeralda stáhne do latriny mezi skřítky smradítky (to Vám může potvrdit S.I.). Jediné zaklínadlo, které na ni platí je: Esmeraldo, di, di, di, jdi ode mne pryč!

Z toho plyne: Ten kdo se neumyje před večerkou, umyje se po ní!

Kostlivec Klement

Jeho působiště je v oblasti Kočáru. Ponejvíce se zjevuje v noci. Jeho zářící lebka je vidět na 100 honů. Ale abych nepředbíhal. Klement byl panský kočí a jedné noci musel jet do Ludvíkova. Bohužel byl na moll. Byl zrovna měsíc v úplňku. Klement práskal divoce bičem a koně ržáli. Jel si to cestou necestou, kočár vyletěl z dráhy, převrátil se a rozdrtil koně i Klementa. Při zkouškách odvahy prohánil lovce bobříků.

Z toho plyne: NIC.

V. & V. & spol.

Pověst trojitě borovice

Před 200 lety se v kvíčalovských lesích vyskytoval druh vzácného bílého jelena. Tři velice zdatní lovci se rozhodli ulovit tohoto chráněného tvora. O tomto zvířeti kolovala pověst, že kdo ho uloví, do roka a do dne zemře. Přes hrozbu pověsti se lovci usnesli, že toto krásné zvíře uloví. Jednoho horkého slunného večera se vydali na lov. Vyhlédli si jednoho statného jelena z několika kusového stáda. Při lovu se jim stala velice zvláštní věc. Všichni naráz vystřelili. Najednou se před nimi objevil podivný muž, který se tělem i obličejem podobal d'áblu. Celý oděn v černém pravil: "Který z vás zabil mého bílého strážce, zemře i s rodinou do roka a do dne."

Když domluvil, rozplynul se ve večerním šeru. Lovce přepadla hrůza a strach o sebe i svoje rodiny. Proto nechali jelena na místě a rozhodli se, že strach zapíjí skleničkou kořalky v místním hostinci. Strach se ještě zvýšil, když zjistili, že vlastně neví, která kulka se stala jelenovi osudnou. Když se vraceli před půlnocí domů, celí se třáslí. Strach jim pomátl mozky a všichni tři se oběsili na trojitě borovici po cestě do Ludvíkova. Každou noc při měsíci si jelen shazuje paroží pod houpačícími se bílymi

kostrami. Od této doby se nikdo neodvážil lovit v tomto kraji bílé jeleny, kteří však stejně postupem času vyhynuli.

Napsali: Eva Ludvíková, Markéta Vinklerová, Vašek Odehnal, Mirek Pyšný

Kočár & Pacov

Byla šlechtična, která se odhodlala k projížďce kočárem. Ovšem na jedné mýtince koně selhali a kočár havaroval. Kočí se šlechticem tragicky zahynuli a kočár zůstal na mýtince (podle toho Kočár). Co bylo se šlechtičnou? Vydala se do vesnice, kde jí podali pomocnou "pac" (podle toho Pacov).

Napsala: Sarančata (Z. Mészárosová, P. Hauslerová)

Pověst o Kamenné křižovatce

Kdysi v dávné minulosti žili v okolí Kvíčalky dva domorodé kmeny. Byly dobrými přáteli až do té doby, kdy vypukla obrovská vedra, která vysušila všechny prameny v okolí. Zůstal pouze jeden, který se nacházel na hranicích území obou kmenů. Začaly dlouhé rozpře, které vyvrcholily ozbrojeným střetem válečníků. Kmeny žily velmi primitivně, proto jejich jedinou zbraní byly kameny. Válečníci se střetli v místě křížení cest. Palba byla tak intenzivní, že kameny, které proti sobě obě skupiny vrhaly, se srážely ještě ve vzduchu a jejich úlomky padaly k zemi. Úlomky kamenů na této křižovatce zůstaly a pozdější obyvatelé ji pojmenovali Kamenná.

Napsali: Růžoví panterí (Eva Štěrbová, Jana Hojgrová, Šárka Steffanová, Honza Tichý, J. Sábliková, ?)

Jedová kůrovka

Když přijdete na Dvorskou a dáte se doleva, přijdete k rozvalinám kůrové boudy. Za dávných časů to bylo místo, kde se scházely pofiderní existence, aby si pochutnaly na alkoholu páleném místním paličem. Ten na výrobě velmi vydělával, avšak měl přijít zlom. Jednou, když páčil obvyklou dávku svého tekutého jedu, zapomněl kontrolovat teplotu a vyrobil tak metanol. Napůl slepý a velice rozzuřený návštěvníci zavraždili jej i celou rodinu a boudu zčásti zničili. Zbytek zkázy jedové chýše dokončil čas.

Napsal: Michal Hynšt

Příběhy let minulých...

Chtěl bych Vám dnes v "Příbězích let minulých" přiblížit jednu před lety slavnou akci, ale začnu tak trošku oklikou. Máme dnes ve středu početnou a šikovnou partu R&R. Jsou-li vhodně usměřováni a abych tak řekl "pod tlakem", dokáží udělat pozoruhodné věci (besídka, karneval, OSTEN, Cross country atd. atd.). Trošku mě však mrzí, že sami od sebe (a také pro sebe) už tak velkou aktivitu naši R&R nevyvíjejí (až na výjimky). Prostě chybí mi taková ta spontánnost, kterou pamatuji z našich lepších let. A možná, že nechybí jen mě, ale i jim, protože právě tím, že jsou stále "organizováni", může mezi nimi lehce vznikat takový ten pocit, že "roveři jsou ve středu jen na práci a pořád se po nich jen něco chce".

Ani mě by se takové stálé "vodění za ručičku" moc nelíbilo. Jenže - ta nezbytná a neustálá "práce", nebo chcete-li služba, je prostě nutná, patří ke skautingu, byla, je a bude. I my, dnešní třicátníci, jsme před lety vedli družiny a účastnili se spousty nejrůznějších akcí a brigád (a že to byla nějaká díla!). Tuto "nutnou složku" jsme si ale kompenzovali tím, že jsme si dělali akce sami pro sebe, kde jsme se mohli "vyřádit" nejen jako účastníci, ale i jako tvůrci, a které nás proto bavily. Bývaly to různé recese (např. právě Halli Gumbala), vyložené šílené podniky (za mnohé např. výkop studny na Kvíčalce), soutěže (Questák, Usárniáda...), společně "vandry" do neznáma atd. Bylo to fajn, bavilo nás to - a jsem rád, že jsem to prožil (jednou, až bude všechna práce hotova, bych o tom chtěl napsat knížku :-). Je mi jasné, že někdo může namítnout, že to bylo a že dnes jsou jiné podmínky apod., ale podle mě je to spíše v lidech a hlavně se musí chtít. A tak svoje "mudrování" zakončím výzvou: "Lidičky, bráskové a sestřičky moji x-náčtiletí, žijte svoje báječná léta na plné pecky! Tak, že až se jednou ohlédnete jako dnes já, budete mít fajn pocit, že jste něco prožili a že vaše vzpomínky nejsou jen souvislá šed'."

PS: Pro inspiraci přikládám pár slov o jedné takové akci "z roku raz dva".

Jak to vlastně začalo?

V sobotu 22.listopadu 1980 jsme s naší kvíčalovskou partou navštívili, stejně jako mnohokrát předtím a ještě vícekrát potom, společně místní kino. Dávali americký film "Tajný závod". Pokud jste to ještě neviděli, tak v něm jde o to, že parta cvoků podniká každoročně šílený závod napříč USA, při kterém se jede nejrůznějšími motorovými vozidly, za normálního provozu na silnici, pořád na "plné pecky" a bez ohledu na nějaké předpisy. No a nějaký našinec (?) dostal prima ztřeštěný nápad, že bychom měli podniknout něco podobného. Od nápadu k činu bylo tehdy blízko, takže 27.prosince stálo na startu 0. ročníku Tajného závodu 12 závodníků se 6 vozidly a 10 pořadatelů, fotoreportérů a jiných čumilů.

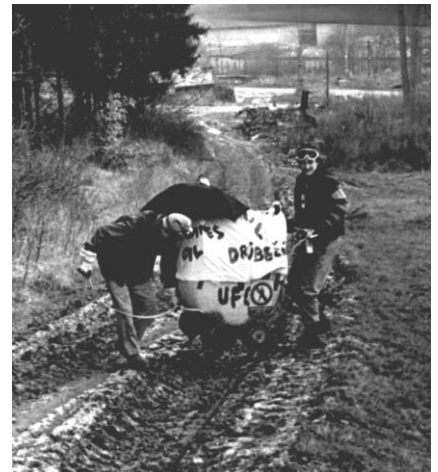

Po převážení vozidel a defilé před Kolářovic haciendou (Lenka byla zrovna nemocná) jsme se přesunuli na náměstí (!), kde byl ostrý start. Před radnicí byla zrovna nějaká svatba a svatebčany v tu ránu přestaly zajímat přípravy k obřadu a pozorovali nás. Po přečtení přísahy závodníků a tři Kajtlovy nepodařené starty jsme vyrazili konečně na trať. Pravidla závodu byla vcelku jednoduchá - dopravit co nejrychleji dvoustopé vozítko libovolné konstrukce, o předepsaných rozměrech a váze, posádkou poháněné pouze tažením či tlačení, na Kvíčalku (ale mezi námi - vždycky šlo spíš o to, dobře se při tom pobavit). Onoho památného dne zvítězil monopost stáje DeLatrin (Vojta + Vlastík Endl). Další místa obsadili: "Golfový vozík" (Aladin + Míra Pavlík, vzali to "zkratkou" přes Skalní stěnu), "Lehké útočné maskované šufle" (Karel + Lad'a Weissar ml.), "Rozšlápnutý kočárek" (Hana Otavová + Lída Paveláková) a dva klasické "kryté vozy", The Blue Dostavník (Jessie + Bob) a "Králičí ocásek" (Milan Holešovský + Míra Kolář), které to vzali po trase M. T. - Rozstání - M. Trnávka - Kvíčalka. O tom, jak to asi vypadalo, se můžete přesvědčit na vlastní oči z příloženého snímku.

Memoriál Hall'i Gumbali

Další ročník závodu

se jel o rok později již jako "1. ročník Memoriálu Hall'i Gumbali". Ke svému jménu přišel díky našemu vandrování po Slovenském ráji v létě 1981. Jednak jsme v jedné zapadlé slovenské dědině opět zhlédli náš oblíbený film, tentokrát ve slovenském znění jako "Utajené preteky", a jednak nám stále znělo v uších žebříání místních cikánských dětí "hali, ty dobrý, daj korunu", donekonečna opakované hecařem Kajtlem. No a znáte to - slovo dalo slovo, myšlenka další myšlenku, a vznikla z toho legenda o velikánu velikánů - Halli Gumbalovi (viz příložený životopis). Ten "Gumbala" pochází ze slovenské verze hesla používaného ve filmu (česky "kulička").

Pravda o Halli Gumbalovi

Existuje již jen velmi málo gramotných pamětníků, kteří při slovech Halli Gumbala vidí, slyší, cítí něco víc, než jen pouhé blábolení malého dítěte či pomateného starce. Kolem jeho existence se nakupilo tolik tajemství, záhad a fám, které poskytují současníkovi jen velmi mlhavou představu o tomto světoběžníku a parazitu lepší společnosti. Biografie H. G. je z (ne)pochoptitelných důvodů neúplná, což ovšem i podprůměrný čtenář pochopí z následujícího textu.

O původu H. G. je známo snad jen to, že se opravdu narodil, i když zlí jazykové tvrdí, že ho vystříhli z buržoazního dětského časopisu Továrníček. V dětství byl tvárný a poddajný (nejen za tepla), neboť otec byl kovář a matka občas posluhovala u bucharu. Snad právě proto se v něm hromadila a ukládala touha cestovat, která, když pomíneme jeho nedobrovolnou plavbu v zatraceně neprodyšném pryžovém obalu po řece, vyvrcholila ve třech letech tím, že se nechal unést občany cikánského původu maskován jako suchý líh. Jako součást cikánské expedice pak procestoval celý svět.

Již v jinošském věku Halli Gumbala prchá z cikánského ležení při vandrování po Vodkistanu a dále již pokračuje na své přepestré pouťi životem veden vlastním rozumem. Jeho prvním samostatným podnikem je vedení výpravy Armády spásy do oblasti severního pólu. Účelem této humanitární akce bylo očkování eskymáků proti malárii. Po prvotním úspěchu (zejména u eskymaček) akce zcela ztroskotala na zatvrzelém odporu eskymáků, kterým se pranic nelíbila metoda dopravy vakcíny do těla. K dalším Halliho neúspěšným akcím patří např. pašování ropy do Kuvajtu a pokus o založení pobočky firmy Levi Straus ve Skotsku.

Jen o málo úspěšnější bylo také Halliho zbojnické období, kdy se proslavil tím, že bral chudákům a dával žebřákům, což mu příliš popularity mezi prostým lidem nepřineslo. Zásadní zlom do Halliho života přinesl den, kdy při šacování sebral potulnému misionáři jeho duchovní oporu. Po přečtení blíže nespecifikovaného marxisticko-leninské spisu pochopil, že jeho dosavadní činnost se míjí účinkem. Halliho citlivá duše neunesla zásadní rozpory konzumní společnosti a následkem toho je naprostá ztráta jeho životní rovnováhy. Tu se Halli pokouší opět nabyt výpravou do Himalájí. Poslední doložená zmínka o jeho životě praví, že zde pracoval jako spojka mezi tibetskými kláštery. Někteří badatelé v tom vidí přímou souvislost s objevením se pověstí o sněžném muži.

Soumrak Halliho života je obestřen tajemstvím. Většina badatelů se ztotožňuje s názorem, že Halliho životní pouť došla naplnění v oblasti východního Slovenska, kde se dodnes traduje mýtus o legendárním Halli Gumbalovi, byť již ve značně zkomolené ústní podobě.

Ze závěru I. kongresu o životě a díle H. G., Kvíčalka, 27. 12. 1981

Vlevo rekonstruovaná podoba Halli Gumbali.

1. ročník byl patřičně velkolepý a měl celou řadu nej... Tak například zúčastnilo se celkem 13 osádek a poprvé bylo několik z nich "mimokvíčalovských". Poprvé byl start na Zámku a startovali jsme zabezpečeni pozvanými příslušníky Veřejné Bezpečnosti. Poprvé se také končilo u Halliho pomníku na Kvíčalce. Na startu

se sešel velký počet diváků a rapidně vzrostla technická úroveň vozidel. Závod vyhrála, po řadě "oprávněných" protestů a následných diskvalifikací, "Schara-vana" (Dana a Vašek Veselí), nejkrásnějším vozidlem byl vyhlášen "Schwarzen Flame" (Vojta + Vlastík), neztřeštěnějším nápadem "Žlutý přízrak" (Jessie + Luboš Růžička) a nejudolnějším vozidlem "Bojové šufle" (Laďa + Karel, pouhým otočením mohlo přejít z kolového na lyžový podvozek).

V letech 1982 až 1984 se pak konali ještě další tři ročníky Memoriálu Halli Gumbali. Dalo by se toho o nich napsat moc a moc. Na startu se objevila celá řada originálních nápadů a nádherných konstrukcí - a omlouvám se všem kamarádům, že se s ohledem na rozsah tohoto článku všechno popsát nedá. Videokamery tehdy ještě nebyly, ale určitou představu si můžete udělat z příložených fotografií (byl velký problém vybrat z té spousty ty nej...).

Užili jsme si spoustu legrace a pamětníci by jistě mohli dát k dobrému celou řadu historek (to je výzva!). Popravdě je však třeba také říci, že poslední ročník už neměl zdaleka takový "glanc" jako ty první. "Báječná léta" naší party rokem '84 pomalu končila, ale to už by byl jiný příběh...

1982

Když teď tak sedím nad fotkami a probírám se svými žlutnoucími zápisky, říkám si, že je věčná škoda, že tahle docela dobrá akce je mrtvá a upadla v zapomnění. Třeba se ale jednou najde někdo, kdo opět zvedne z prachu prapor zašlé slávy..., kdo ví?

Jessie

1983

Kde Kvíčalku tlačí bota

"Jó, já mít prachy, tak jdu taky na Kvíčalku," posteskl si během našeho rozhovoru jeden skautský sourozenec. Ačkoli jsem dobře pochopila, co tím myslí, ani mne to (k největšímu údivu mne samotné) moc nepřekvapilo, a tak jsem s tváří falešného pokerového hráče pokračovala i nadále v lehké společenské konverzaci na téma: "Kterak Kvíčalka k zániku přišla". Alkoholické dýchánky roverstva a rádcovstva tvořily pouze jednu z mnoha příčin velice neutěšeného stavu naší základny, o tom ale až někdy příště.

Je pro nás opravdu krásnou vizitkou, když se od úplně cizích lidí, kteří mnohdy ani nevědí, že Třebová existuje, dozvídáme kdo, kdy, za kterým smrkem, který víkend kolikrát z čeho zvracel, přičemž jedině, co jim ještě chybí, je podrobná mapa.

Možná, že jste zaslechli něco o nápadu sepsat petici, jež by zakazovala jakýkoli alkohol na Kvíčalce, většina z vás se tomu nejspíš jenom zasmála. Já to taky nepovažuji za nejlepší nápad, ať už pro to, že je to do JISTÉ MÍRY každého věc, nebo proto, že trocha nějakého lahodného moku se na Kvíčalkách vedoucích a rádců našla odjakživa. Nejspíš ale proto, že odmítám dělit lidi na dobré nebo špatné podle toho jestli pijí nebo nepijí. Jenomže když poslouchám všechny ty historky, co kolují nejen po středisku a nejen po Třebové, mám pocit, že něco na tom nápadu bude.

Nemám nic proti ROZUMNÉ konzumaci třeba piva (ono je to přece dokonce v malých dávkách zdravé) nebo vína, neboť asi ne nadarmo už Plutarchos pravil, že "víno je mezi léky nejjednodušší, mezi nápoji nejužitečnější a mezi pokrmy nejpříjemnější", jenomže důležitou roli tady hraje právě to malé slůvko "rozumné".

Jestliže totiž nedodržíte nepsané zásady "nikdy nepít před dětmi", "nepřehánět to" a "ať už se to přežene, nebo ne, nevyřvávat to do světa", musíte počítat s tím, že už to není JEN VAŠE VĚC, protože míra přetékla a nebude trvat dlouho, než to bude mít následky. (I když nezapůjčení klíčů od chaty pro vás třeba není zas až taková tragédie, v Garáži je taky dobře...)

Nejsem schopna pochopit, proč, když máte v úmyslu opjjet se, proč to musíte dělat zrovna na Kvíčalce, kterou byste mohli přenechat dětem, a proč se nespokojíte s nějakou putykou, ne jejíž pověstí se už stejně nedá nic zkazit? Nebo je tak důležitý spojit to s rituální cestou do Pacova, aby se ve vašich pikantních historkách mohla objevit zmínka o tom, že nebýt moravskotřebovských skautů, přišel by majitel Garáže nejen o stálé zákazníky, ale dost možná taky na mizinu?

Darzina

Kam za turistikou ? (2)

Geologická stavba a vývoj

Po geologické stránce je oblast velmi pestrá. Přibližně ve střední části jsou hojněji zastoupeny nejstarší horniny, patřící pravděpodobně do mladších starohor - algonkia. Vystupují spíše jen ostrůvkovitě z podloží mladších útvarů mezi okolím Zábřehu, Boskovic, Letovic a Mor. Třebové. Horniny devonu a spodního karbonu budují východní část oblasti, v hrubých rysech k východu od linie Zábřeh - Městečko Tmávka - Boskovice. Naproti tomu perm, křída a mladší třetihory vystupují v západní části oblasti ve staré poklesové zóně vázané na hluboce založená zlomová pásma.

Komplexy považované většinou za mladší starohory (algonkium) jsou zastoupené jak usazeninami, pozdějšími horotvornými pochody více či méně

přeměněnými, tak horninami vyvřelými. V mořské pánvi se zde v tomto období usazovaly droby, pískovce a břidlice, méně jsou zastoupeny vápence a grafitické horniny. Již během usazování těchto hornin docházelo k podmořské sopečné činnosti převážně zásaditého charakteru (hlavně diabasy a jejich tufy), např. v okolí Letovic, jz. od Zábřehu aj. Během horotvorných pochodů byl tento komplex zvrátněn a přeměněn - usazené horniny na biotické a kvarciticke ruly, svory a popř. krystalické vápence, produkty sopečné činnosti převážně na ambifioty. Ke konci vrásnivých pochodů dochází v hlubších částech k proniku vyvřelin - jednak dioritového charakteru, zvláště v okolí Zábřehu, později i žulového charakteru hlavně v okolí Boskovic, Nectavy a jz. od Mohelnice. Komplexy hornin řazených k algoniku vystupují v největším rozsahu v okolí Zábřehu, zvláště v údolí Mor. Sázavy a dále k jihu, v okolí Letovic, Boskovic, v menší rozloze u Kladek, Nectavy, Vranové a Mor. Třebové.

Ze začátku prvohor - období kambria a ordoviku - nemáme v naší oblasti žádné důkazy pro sedimentaci. Až z období siluru máme paleontologický doklad (jediný dosud známý výskyt graptolitů na Moravě), že alespoň část oblasti byla v této době zaplavena mořem. V tomto moři se usazovaly hlavně břidlice, místy s vápenci. Výskyt siluru je u Stínavy jiz. od Stražiska, těsně pod jižní hranici naší oblasti.

Dalším útvarem, jehož přítomnost je bezpečně paleontologicky doložena, je devon. Devonská geosynklinální pánev patrně zaujímala podstatnou část naší oblasti. Usazeniny vzniklé v této pánvi můžeme rozdělit do dvou vývojů, které do sebe vzájemně horizontálně přecházejí. Oba vývoje většinou začínají pískovci až slepenci. V prvním vývoji převažují břidlice a často jsou přítomny produkty podmořské sopečné činnosti (hlavně diabasy a jejich tufy), na něž jsou místy vázána ložiska železných rud - Králová, Benkov a Medlov u Uničova, Březsko u Konice. Tento vývoj je charakteristický pro poněkud hlubší části pánve a sedimentace začíná většinou již ve spodním devonu. Druhý vývoj je vázán na mělčí části moře (sedimentace většinou začíná až ve středním devonu) a je charakteristický převahou vápenců, místy též dolomity. Vystupuje v okolí Mladče, Javoříčka a Ludmírova, kde v těchto vápencích vznikly známé krasové jevy. V sv. okolí Kostelce na Hané, těsně na v. hranici naší oblasti, vystupuje tento vývoj u Čelechovic - známého naleziště zkamennělin vyššího středního devonu.

Odlisný vývoj - převážně svrchnodevonských sedimentů - je znám jen z oblasti mezi z. okolím Jevíčka a z. okolím Mohelnice, kde jsou přítomny slepence, droby i břidlice, jež se usazovaly v pánvi, která má již mnoho společných znaků s následujícími spodnokarbonskými pánevami, do nichž devonská sedimentace postupně přechází. V této době již začíná revoluční etapa vývoje geosynklinály - variské vrásnění a západnější části původní pánve se postupně zvedají. Vzniká variské horstvo a moře ustupuje k východu. V mořské pánvi se usazují droby s polohami slepenců a rychlé střídání drob s břidlicemi, vzniklé rozrušováním a splavováním zvedaného horstva. Tato souvrství budují území přibližně mezi Lošticemi, v. okolím Boskovic, Kostelcem n. Hané a patří spodnímu karbonu. Během ústupu spodnokarbonského moře k v. jsou i tato souvrství postupně vrásněna, zvedána nad hladinu a celá oblast je pak dlouhou dobu souší. Původní horský ráz ovšem nezůstává dlouho zachován, činnost vody, větru i organismů vyrovnává výškové rozdíly, takže počátkem druhohor má již celá oblast charakter paroviny.

Ještě před koncem prvohor v permu část variského pohoří podle hluboko založených zlomů poklesá a vzniká zde příkopová propadlina Boskovičské brázdy probíhající v naší oblasti od Boskovic a Letovic do sz. okolí Lanškrouna, k Moravské Třebové a pokračující jako Poorlický perm k sz. Je vyplněna sedimenty vzniklými v aridním klimatu, které byly spalovány periodickými toky z okolních hor. Při okrajích pánve se usazovaly brekcie, slepence a pískovce, ve střední, místy i západní části jsou též přítomny polohy jílovců, bituminosních slínovců (z nichž známe zbytky kryteločců, i ryb) a vápenců. I po vyplnění této deprese zůstává celá území v triasu, větší části jury i ve spodní křídě sousoší.

Jen v krátkém období během jury naším územím patrně probíhal průliv, spojující Severní moře s karpatskou geosynklinálou.

Nová mořská záplava nastupuje až ve svrchní křídě. Postupný pokles části naší oblasti vedl nejprve k vytvoření mělkých, místy však rozsáhlých sladkovodních pánví. V nich se vytvořily polohy jílovců a uhelných lupků s výbornými žárudornými vlastnostmi, které se na několika místech těží. Ložiska těchto jílovců jsou vyvinuta např. ve výrazném hřbetu z. od Moravské Třebové od Damníkova až k Březině, v širším okolí Vel. Opatovic aj. Místy jsou jílovce doprovázeny výskyty uhlí, které bylo dříve příležitostně těženo. Při pokračujícím poklesu od severu postupuje nová záplava, mořská sedimentace místy plynule navazuje na sedimentaci sladkovodní a postupuje až do severního okolí Brna. V sedimentech převažují pískovce, jílovce a opuky, podřízeně jsou přítomny horniny spongilitické (vzniklé z jehlic mořských hub), ojediněle i fosfority. Křídové sedimenty vystupují v pruhu od okolí Ústí n. Orlicí přes Svitavy až do sz. okolí Letovic, který je oddělen permem a jeho podložím u Městečka Trnávky a Mor. Třebové od pruhu probíhajícího mezi Lanškrounem a Petruvkou. Denudačním zbytkem uloženým převážně na permu je pruh mezi Útěchovem a Vanovem i v drobné ostrůvky východně od Letovic. Ve valchovském prolomu pokleslé křídové uloženiny do brněnské vyvřeliny. Po ústupu křídového moře nastává silné porušení saxonskými pohyby a v době starších třetihor je celá oblast nad mořskou hladinou.

Až v mladších třetihorách se opět projevuje mořská záplava, která vysílá záliv z karpatské předhlubně k sz. až do sz. okolí Lanškrouna a Ústí n. Orlicí. V s. části zálivu bylo na počátku prostředí s brakickou až sladkou vodou, u Opatova byly v sedimentech z tohoto období nalezeny i zbytky Dinotheria. Kromě jílu, písku a štěrku jsou v mořských mladotřetihorních sedimentech místy přítomné též lithothamniové vápence (označené podle zbytků řas rodu Lithothamnium), často s hojnými zkamenělinami. Tento záliv byl v některých obdobích spojen údolními, která protínala severní část Dražanské vrchoviny (kde se mladotřetihorní sedimenty místy zachovaly) s podobným zálivem vyplňujícím Hornomoravský úval. V tomto zálivu moře zasahovalo nejméně do okolí Loštic. Příbřežní usazeniny zálivu jsou známé ze západního okraje Hornomoravského úvalu, např. v okolí Loštic, Senice a Kostelce na Hané.

Po ústupu moře zasahuje do naší oblasti v okolí Litvle a Uničova na samém konci třetihor jen výběžek sladkovodní jezerní pánve vyplňující Hornomoravský úval. Zdvihem celé oblasti dochází k jeho ústupu a krajina nabývá dnešní charakter.

Do čtvrtohor spadá vznik sprašových uloženin rozšířených převážně v širším okolí České Třebové, Lanškrouna, Mor. Třebové a Boskovic. Říční štěrky se ve větším rozsahu vyskytují jen v údolní nivě Moravy a těží se např. u Mohelnice.

Půdy

Ve vývoji půd se projevují hlavně poměry klimatické, které v naší oblasti souvisí s nadmořskou výškou, dále poměry geologické, vegetační i činností člověka. V sz., méně ve střední a nejvýchodnější části naší oblasti jsou zastoupeny půdy nivní a středoevropské hnědozemě. Velmi rozšířené podzolované půdy se vyskytují ve větších nadmořských výškách a jsou silně diferencovány podle vlastností matečných hornin. Nejmenší rozlohu zabírají pásy skeletové a kamenité.

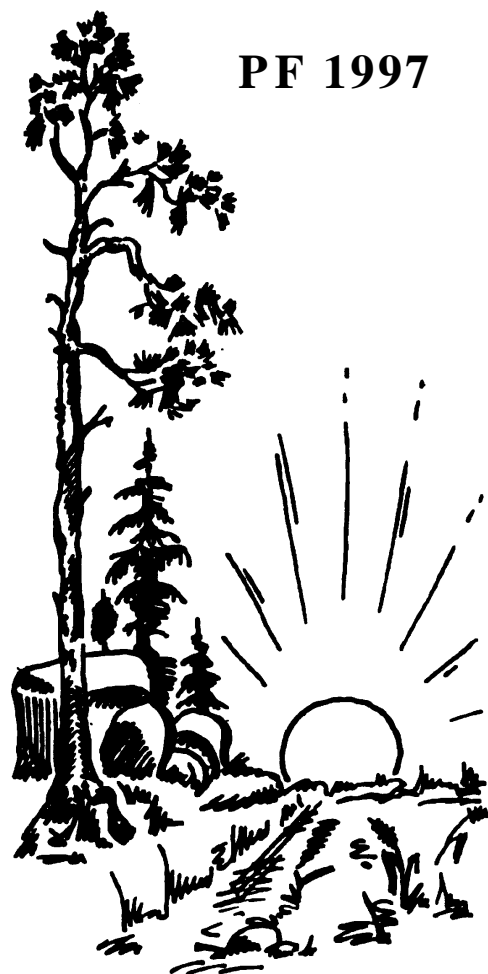
Pestrá geologická skladba podmiňuje velmi pestré poměry půdní. Tam, kde jsou větší souvislé plochy spraší, diluviálních hlín nebo třetihorních téglů, jsou často zachovány půdy s humozním tmavohnědým až černým povrchovým horizontem, degradované černozemě, které vznikly asi v teplých a suchých obdobích po dobách ledových (doba boreální a sobboreální). Degradované černozemě pronikají v Hornomoravském úvalu až nad Litvle a na dně Boskovické brázdy až po Městečko Trnávku a Staré Město u Mor. Třebové, zejména podle západních okrajů údolí (spraše byly usazovány západními větry). Větší plochy na diluviálních hlínách však zaujímají hnědozemě, které jsou na většině ploch Hornomoravského úvalu až k Šumperku,

v Boskovické brázdě až nad Moravskou Třebovou a v nižších partiích okolí Litomyšle. Na ostatní ploše oblasti jsou podzolované půdy a podzoly. Mezi nimi se rozlišují půdy mírně podzolované, které najdeme na horninách, obsahující určité procento vápna. Zpravidla též nejsou chudé na ostatní rostlinné živiny. Jsou to většinou půdy středně těžké až těžší. Tvoří velké plochy např. na Svitavské plošině nebo v západním údolí Boskovické brázdy od Březiny k severu. Na permských pískovcích jsou výrazně červeně zbarvené, což je nápadné hlavně zjara při vyšší vlhkosti. Na lehkých půdách, z nichž vápno a živiny se prosakující vodou lehce vymývají, nebo na horninách chudých na uhlíkatý vápenatý, hlavně v kopcovitých terénech, jsou vyvinuty středně podzolované půdy (většinou "hnědé půdy") z valné části zemědělsky obdělávané. V ještě méně příznivých podmínkách jsou pravé podzoly, skoro vždy zalesněné, na povrchu půdy často ze surovým humusem. Středně podzolované půdy a podzoly jsou rozšířené na Dražanské vrchovině a na jejím severním pokračování, v oblasti severně od Letovic, a dále k severu na západním a východním okraji Svitavské plošiny a na východním úpatí Hřebče. V těchto polohách jsou v prameništích často vytvořeny rašeliny, které byly v minulosti někde i těženy (Svitavy, Pavlov u Hor. Štěpánova). Na vápencích a na silnější vápenných opukách se vytvořily rendziny, které bývají příznivým podkladem pro zemědělství, a zpravidla hostí bohatou květenou. Ostrůvky rendzin jsou jednak na devonských vápencích u Vratkova, Ludmírova, Ponikve, Nectavy, Javoříčka, Mladče, na třetihorních vápencích, např. u Světlé, u Sudic a na opukových úbočích údolí jsou např. v okolí Březové nad Svitavou, u Hradce nad Svitavou, u Svárova, Plechtince, Vranové aj.

(pokračování příště - Podnebí, Rostlinstvo, Zvířena)

Demi

PS. Do Nového roku všem to nejlepší, ať se Vám splní všechna Vaše přáníčka, hodně štěstí pod stromečkem... Vám všem přeje DEMI

Obsah ročníku 1996

č.47	Úvodník	str. 1	Jessie	úvodník
	Středisková rada 12.1.1996	1	Jessie	info
	Vánoční besídka	1	Jessie	reportáž
	Helvíkov - prosinec 1995	2	Eva K.	reportáž
	Nový Věstník	3	Jessie	info
	Les má hlad (3)	4	Vladan	kresl. seriál

č.48	Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
	Středisková rada 16.2.1996	1	Jessie	info
	Skautský e-zine č. 4	1	Jessie	info
	Jubilea - duben	2	Jessie	info
	Roverský dýchánek number two	2	Darzinka	reportáž
	IV. ročník soutěže „O zlatou kulku“	2	Darzinka	reportáž
	Hudební koutek	3	Efka+Hanka	soutěž
	Určitě si přečti (Malý princ)	4	Eliška	info
	Kterak mi Aladin ukradl podlážku	5	Vojta	příběh
Les má hlad (5)	6	Vladan	kresl. seriál	

č.49	Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
	Středisková rada 16. 2. 1996	1	Jessie	info
	Z došlé pošty (informace o knihách)	2	*	info
	K registraci 1996	2	Lenka	info
	Jubilea - leden až březen	2	Jessie	info
	Roverský dýchánek	3	Hanka Sch.	reportáž
	Karneval	3	Darzinka	reportáž
	Hudební koutek (Karel Plíhal)	4	Hanka+ Efka	reportáž
	Pro chytré hlavičky	4	Darzinka	soutěž
	Určitě si přečti (časopisy)	5	Eliška	info
	Přečetli jsme... (výroky)	5	Demi	info
	Eko-koutek	5	Kelišky	info
	Kulturní rubrika (kultura v M.T.)	5	Zuzka	info
	Poezie (báseň Večer)	6	*	poezie
	Intimní hovory aneb Dášina poradna	6	Dáša	info
	Plavení	7	Jožka	příběh
K čemu je to dobré	7	Jessie	info	
Les má hlad (4)	8	Vladan	kresl. seriál	

č.50	Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
	Středisková rada 12.4.1996	1	Jessie	info
	Na slovíčko	2	Demi	info
	Z došlé pošty	2	*	info
	Jubilea - květen	2	Jessie	info
	Aprílové zpívání	2	Darzinka	reportáž
	Brigáda na Zámku	3	Darzinka	reportáž
	Hudební koutek (Spirituál kvintet)	4	Efka+Hanka	reportáž
	Určitě si přečti (Magazín MF Dnes)	4	Kelišky	info
	Eko-koutek (Den Země)	5	Kelišky	info
	Kulturní rubrika (Čochtan vypravuje)	5	Zuzka	reportáž
	Poezie (Pisnička o jaru, Zalobej, ...)	6	*	poezie
	Jak si poradit ... sex. výchova u vlčat	6	Dáša	info
	Fantastická novina	6	Vojta	humor
	Kterak jsme bivakovali na střeše...	7	Aladin	příběh
Vtipy	7	Xanda	humor	
Mladí jezdcí (1)	8	Vladan	kresl. seriál	

č.51	Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
	Na slovíčko	1	Demi	info
	Středisková rada 17.5 1996	1	Jessie	info
	Z došlé pošty	2	Jessie	info
	Jubilea - červen	2	Jessie	info
	Eko-seminář (Svojanov 9. - 11. 2.)	3	Madla	reportáž
	Huperdum	4	Darzinka	reportáž
	Brigáda na Baráku 27.4. 1996	5	Darzinka	reportáž
	Závod vlčat a světlušek	5	Darzinka	reportáž
	Okresní kolo závodu vlčat a světlušek	6	Jessie	reportáž
	Z činnosti družin	6	Hanka Sch.	reportáž
	Hudební koutek	7	Efka+Hanka	soutěž
	Jak jsme jeji Litičák	7	Keliška	příběh
	Určitě si přečti (knihy Savci)	8	Keliška	info
Přečetli jsme... (B.-P. o táboření)	8	Demi	info	
Eko-koutek	8	Kelišky	info	
Kulturní rubrika (Neviditelný spratek)	9	Zuzka	reportáž	

Skautské prameny	9	Jessie	info
Poezie (báseň Daleko)	9	*	poezie
Exekuční výměr	10	Xanda	humor
Vtipy	10	Xanda	humor
První ročník Cross Country (1)	10	Aladin	příběh
Skautský handbook	10	Jessie	info

Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
Středisková rada 7.6. 1996	1	Jessie	info
Skautský e-zine č. 6	2	Jessie	info
Jubilea - červenec a srpen	3	Jessie	info
Hudební koutek (Žalman a spol.)	2	Efka+Han.	rep.+interw.
Kulturní rubrika (AG Flek a V. Redl)	3	Zuzka	reportáž
Poezie (báseň Poštovní schránka)	3	*	poezie
První ročník Cross Country (2)	4	Aladin	příběh
Krátké zastavení s Praž. lesní školou	4	Aladin	info

Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
Kvíčalka 1996	2	Jessie	reportáž
Hodnocení tábora 1996	3	Aladin	info
Hodnocení tábora 1996	3	Eva V.	info
Tábor světlušek	3	Eva V.	reportáž
OSTEN - reportáž	3	Efka&spol.	reportáž
O zařaté sekeře	7	Aladin	info
Víkend u Aladina	7	Darzinka	reportáž
Sešli se dědkové	8	Jožka	reportáž
Hudební koutek	8	Efka	reportáž
Katka † 8.7. 1996	9	Jessie	příběh
Čs. skauting (Junáctví)	10	Demi	info
Akce družiny ZVVESMÍR - Jeseníky	11	Madla	reportáž
Setkání něm. a čes. mládeže (Polička)	13	Madla	reportáž
Western Sedm statečných (Kvíčalka)	14	Kelišky	info
Středisková rada 6.9.1996	14	Jessie	info
Rychlé pípy (1 a 2)	15	Vladan	kresl. seriál

Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
Středisková rada 11.10.1996	1	Jessie	info
Rozpis úklidu a schůzek na r. 1996	2	Demi	info
Jubilea - listopad	3	Jessie	info
Pro chytré hlavičky (poznávání listů)	3	Jessie	soutěž
Talent '96 - vyhlášení soutěže	3	Jessie	info
Čekatelské zkoušky	3	Darzinka	rep.+interw.
Nápady ze šuplíku...	příloha	Jessie	soutěž

Slovo úvodem	1	Jessie	info
Středisková rada 8.11.1996	1	Jessie	info
Mikulášská besídka	2	Jessie	info
Třeskan - párty	2	Jessie	info
Jubilea - prosinec	2	Jessie	info
Balvan '96	2	Madla	reportáž
Kvíčalovské pověsti (1)	2	**	příběh
Kam míří Johan?	4	Jessie	humor
Chovatelka E. Kubínová	4	Jessie	humor
Halina Pawlovská na Třeskan-párty?	4	Jessie	humor
Kam za turistikou (1)	4	Demi	info
81% true story	6	Vladan	kresl. seriál

Slovo úvodem	1	Jessie	úvodník
Poezie (báseň Zimní noc)	2	*	poezie
Středisková rada 8.12.1996	2	Jessie	info
Skautský e-zine	2	Jessie	info
Třeskan - párty	3	Jessie	info
Talent '96 (vyhodn., nejlepší práce)	3	**	info, *
Hudební koutek (Křesťan, Lenk)	7	Efka	rep.+interw.
Sociologický průzkum aneb Kam...	8	Kelišky	reportáž
Určitě si přečti (Hobit)	9	Keliška	info
Eko-koutek (Vlk)	10	Kelišky	info
Madla plave jako ryba	10	Jessie	humor
Čím nás ještě překvapí Dáša?	10	Jessie	humor
V prosinci na jahody?_	11	Jessie	humor
Kvíčalovské pověsti (2)	11	**	příběh
Memoriál Halli Gumbali	12	Jessie	příběh
Kde Kvíčalku tlačí bota?	14	Darzinka	příběh
Kam za turistikou? (2)	14	Demi	info